

ஓம்
பரப்பிரஹ்மணேநமః
தத்துவராயசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

1244

சசிவன்னபோ தம்

மூலமும்,

திருத்துருத்தி-இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனம். பிறைநா

அருணாசலசுவாமிகள்

இயற்றிய உரையும்.

(3-ம் பதிப்பு.)

இவை

ஷெ. உரையாசிரியர் மாணாக்கர்

ஈசூர். ஸ்ரீ சச்சிதானந்தசுவாமிகள்

பரிசோதித்த இரதிக்கிணங்க

ஷெ. சச்சிதானந்த சுவாமிகளின் தருமபரிபாலன கபையாரால்

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1909.

விலை அணா - 8.

Copyright Registered.

மொமகோடாநதாராய, டாக்!
உ. வே. சாமிநாதர் துணை
ஆசிரியர் இம். சங்கராசாரியர்
பரப்பிரஹ்மணேநம்..

உரைச்சிறப்புப்பாடியிரம்.

நாகு. ஸ்ரீ சச்சிதானந்தசுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருத்தகு தெய்வத் திருவா ரூரீர்
குருத்தகு சுகாதனங் கொண்டுவிற் றிருந்து
பொருளல் லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளு
மருளில் தென்று மயங்கற்க் கடந்
தேசுற் சிறந்த சிவபபிர காச
தேசிக னடியைச் சிவதையிற் கொண்டு
புத்தி விசுற்பாப பொய்யது நீங்கிச்
சித்துரு வாகித் திவ்யபவ நென்றைச்
செய்யா நந்தன் சொற்றவ ருது
நிருபா திகமெனு நிலையதுங் கடந்தங்
கப்பொரு னப்பொரு ளாகி விளங்குந்
தப்பொப பிலாத தத்துவ ராய
ரம்மெனச் சொல்ல வகலென வாசான்
றமமதி கடந்து சாற்றிய தான

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

பதினெண் சாத்திரப் பகுதியி னென்றூப்ப்
பதிமோ கவதைப் பரணியி னடங்குஞ்
சசிவன்ன போதச் சாத்திர மதற்கு
நிசிவன் னமல நிலையது போக்க
வுரைநயம் பொருணய மொருங்குற நோக்கி
யுரையியற் றினனெளி துணர்தர யாரு
முவாமதி வந்திவர்த் துலவுமா ளிகைநிரை
தவாப்பிறை யாறெனுந் தண்டமிழ் நாட்டின
னறிவன்றி யில்லை யறிவன வெல்லா
மறிவாக் காண்டற் காவன வாக்கிய
வாதீசங் கரனன் றணிபெற நாட்டிய
பேதியா விந்திர பீடத் தமர்ந்து
திருத்துருத் தியின்கட் சீர்பெற விளங்குங்
கரபாத் திரனெனுங் கடவுளா தீனத்
திற்குரி யவனாந் திருநா கையிலொளிர்
சிற்பிர காசத திருவரு ணைசல
வடிகளுக் கடிய னனுபவ ரசமாய்ப்
படியிசைத் திகழ்பவன் பதைப்பற நோக்கித்
தன்னைத் தரற்குத் தக்கவன்
மன்னரு ணைசல மகானுபு தியனே.

தமிழ்.

பரப்பிரஹ்மணேநம:.

ச சி வ ன் ன போ த ம்.

உடையாசிரியர து

பி ர ல் ஹ ம ஸ் து தி.

அதிதபூ ரணமா யெங்கு மாகியு மாகா தென் றும்
புதியதாம் பரமா னந்த போதனைப் புணர்ந்து வாழ்வாம். (க)
தேவர்மா னிடர்மற் றுள்ளோர் முனிவார் சிந்தைக் கெட்டா
மூவரு மறையும் போற்று முதல்வனைப் போற்றல் செய்வாம்.

விநாயகஸ்துதி.

வே று.

தில்லை வாழ்கற் பகன்பதஞ் சிந்திக்க
நல்லிந் தூற்குரை நாவி னுதிக்குமே. (ங)

சுப்பிரமணியஸ்துதி.

சிதம்ப ரத்தில்வாழ் சிங்கார வேலவன்
பதம்ப ணிந்துரை பன்னப்பா லிக்குமே. (ச)

நடேசஸ்துதி.

புண்ட ரீக புரத்தனைப் போற்றவித்
தண்ட மிழ்க்குரை தானேவி னாங்குமே. (ஊ)

சிவகாமிஸ்துதி.

புலியூர் வாழுஞ்சிற்பூவைபைப் போற்றவே
வலிய வந்துரை வாய்த்திடுங் காணுமே. (ஈ)

குருஸ்துதி.

ஓ வ று.

திருத்துருத்தியின்மேவிவாழுகடேசிகன்கரபாத்திர
னருட்பணிக்ருரிபோர்பதம்பணித்தன் பினுலருளுகைவாழ்
குருபரன்னருளுலப்பெயர்சொண்டதேசிகன்கோதுலா
வ்ருபதம்பணித்தித்தநூற்குரைசெய்வன்யாவுமிலங்கவே. (எ)

அவையடக்கம்.

ஓ வ று.

பிரமகூடத்தன் நன்னிற் பிரிவற நிறைந்து நின்ற
தாமற விளங்குஞ் சொதித் தற்பான் நன்னைக் காட்டு
முரையது முளவோ வென்னி லொளர்பளிக் கதனைக் காண
மரைமுகந் தோன்று மாபோன் வயங்கிடு மென்பர் மேலோர்.

இவ்வரை செய்தோன் வாக்கி நெளிமைபோ லிஃதென்
நெண்ணித், திவ்விய வுணர்வின் மிக்கோர் செப்பிடா மஃ
தென்னென்னிற், கவ்விய பொருளி லக்க வுயர்வினை வரைந்
தோன் நீனஞ், செவ்விய பொருளோன் நன்னைச் சேர்ந்திடா
ததனான் மாதோ. (ஈ)

நூற்பெருமை.

காணிபுகழ் தத்துவஞர் தாமரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டலிழ்த்துப் பார்க்கிற் - கரணமுடன்
சேர்ந் துமண வாது சிவ மணமே பூரித்துச்
சாக்,சமண நாமமே தான்.

(௧)

நூலாசிரியரது

சொருபவணக்கம்.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப்
படையானும் படைததலிக்குப் பட்ட வெல்லாக்
சுடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்றுஞ்
சொருபானந் தச்சுடரைத் தொழுதல் செய்வாய்.

(௨)

முன்னுற்றோட்பு.

அருவ னுயினு மன்பர்க் குருவமாய்
வருவ னென்பது மாமறை காணுமே.
தேவி யிப்படி கூறத் திருவுளம்
பாவி யேற்கில தென்று பதைக்கவே.

(௩)

(௪)

சசிவன்னபோதம்.

—(0)—

சசிவன்ன போதமென்பது சசிவன்னனது ஞானத்தை
யுணர்த்து நூலென ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்
குறியாயிற்று.

இந்நூற்கவதாரிகை.

வடமொழியி லமைந்து மாட்சிமைபெற்று மறைமுடி
 வின் கண் விளங்கு மகாவாக் கியத்தி னிலட்சியார்த்தமாகிய
 வத்துவித சொருபமே சிவவணிகளா லேயந்திரிபறத் தானொ
 னத் தேர்ந்த தந்துவராயகவாமிகன் தாம்பெற்ற சுவானுப
 வப் பேறெளிதில் யாவர்க்கும் விளங்கக் காருணியத்தாற் றன்
 பாற் பொங்கிய தென்னூற் பிரபஞ்சங்குறிற் பதினேழாவதா
 யுள்ள மோகவதைப் பரணியி லபரிச்சின்ன வஸ்துவணக்கமே
 கடவுள் வாழ்த்தும், மகான்கள் வாக்குத்திறத்தலே கடை
 திறப்பும், தாபத்திரயமே பாலை வனமும், பிரபஞ்சத்தவரே
 புறச்சோலைப் பேய்களும், அவர்களிற் சற்கிருத்திய முள்ளவர்
 களே யுட்சோலைப்பேய்களும், பிரமசமுகமேபலிபீடமும், சுத்த
 மாயையே காளியும், சிற்சத்தியே யாலவிரூட்சமுமாமெனப்
 பரணிக்ஞரியவங்கங்களாகத் தொகுத்து மேற்கூறிய பேய்க்க
 ணங்க னுணவில்லாமற் பசியான்மெலிந்து தேவிபாற் சென்று
 முறையிட அதற்குத்தேவிரிசியானந்தத்தைப் பிரமமாகவும்
 அதனது பகிர்முகசங்கற்பத்தை மாயாசத்தியாகவும், அக்கூட்
 டாவினுதித்த சங்கற்பத்தை மானதபுத்திரனாகவும், அவனது
 பகிர்முக சங்கற்பத்தைப் பிரவிர்த்தியென்னு மூத்த மனைவி
 யாகவும், அவனது அந்தர்முக சங்கற்பத்தை நிவிர்த்தியென்
 னும் இனைய மனைவியாகவும், மூத்தான் முயக்கிலுதித்த மய
 க்கத்தை மோகனென்னும் புத்திரனாகவும், இனையான் முய
 க்கிலுதித்த தெளியை விவேகனென்னும் புத்திரனாகவும்,
 அம்மோகத்தைச் சார்ந்த சங்கற்பங்களைக் காமனாதிபபடைத்
 தலைவராகவும், அவ்விவேகத்தைச் சார்ந்த சங்கற்பங்களை
 ரிஞபகனாதிபபடைத்தலைவராகவும், காமனாதிபபடைத்தலை
 வர் காரணமா யுதித்த சங்கற்பங்களை மோகனது சேனாசமுத்

திர ராகவும், நிருபகளுதிய படைத்தலைவர் காரணமாய்திசுத
சங்கற்பங்களை விவேகனது சேனாசமுத்திரமாகவும் கற்பிதகா
பிரமத்திற் கிளரரசாயுள்ள மானசனென்பவன் சனக
தாயாகிய மாயையென்பவளி ஷனுமதி பலத்தைப் பெற்றுத்
தனது தந்தையாகிய பிரமத்தைச் சிறைச்சாலையிற் பந
தனஞ்செய்து தனது மூத்த மனைவியின் சுதனான டோர்களுக்
குப் பட்டந தரித்துத் தனது இனைய மனைவியின் சுதனான
வீவேகனை மோகன் சொன்னவாறு கேட்டு, அவன் வசப்படுத்
திப்போக, அன்றுமுதற் காரளுதிய மந்திரமோசனைத் தலை
வர்கூடி விவேகளுதியருக்குக் கொஞ்ச மிடைய கொடுத்தால்
நமது பிதாமகளுதிய பிரமத்தினது சார்புபெற்றவர்கள் நம்
மைச் சமது வசப்படுத்திச் சகிக்கப்படா விடுககண்டெய தலை
யக்காண்ப ராதவி னிவாகளைத் தலையெடுக்கா தடக்கி வதை
செய்து அருளுளுகதாரக்கான் மூடப்பெற்ற செந்தாரண்
ணியத்தில விடயமெனுங் காய் சனிகளைத் தின்று சீவித்
திருகந் வெத்திசையிலுந் காளுமற் றுரத்திவிடுவதெ ல
மென்றலோசுது அவ்வாறுசெய் தவர்களைத் துரத்திவிட,
அபம்பாது வீவேக னிருபகளுதிய மந்திராலோசனைத் தலை
வரைக் கூட்டி இனியாம் எப்பிதத்தாலேனும் நமது பிதா
மகன் சார்புபெற்று அவரது சிறை தவிர்த்தற்கும், பிதாமி
சாராபொழித்து மோகளுதியரை நமது வசப்படுத்திக்கருவறுத்
தற்கும் எங்ஙனஞ் செய்தா லியாவருஞ் சுகமுறுவார்க ளென்
பதற்கும் எவ்வித முயற்சியா லிவர்கள் செயிக்கப்படுவார்களெ
னபதற்கும் ஏற்ற வாலோசனையி லிருக்கையி லஃதுணர்ந்த
வவ்வதிதப் பிரமத்தானே சொருபாந்தரென நாமருபங்கொ
ண்டு விவேகளுதியர்பா லெழுந்தருளிவந் தவர்கட் கனுக்கி
கிக்க அவ்வனுக்கிரகத்தை யவர்கண் மிக்க வுபபலமாகக்கொ

ண்டு, மோகனாதியரை நிர்ப்பூ வப்படுத்தி வெல்ல, அங்ஙனம் வென்ற போர்க்களத்தின்கட் கிடைத்தன்ன மாமிசாதிக்களைப் பாகஞ்செய்து அதனைப்புறச்சோலைப்பேய்கட்கும், அஸ்தியாதி களை யடித்துக் கூடிச் செய்து அதனை யுட்சோலைப்பேய்கட்கும், அவற்றின் பவப்பசிதீரவளிக்கு முயற்சி நடக்கப்போகின்றது. இஃதுங்கல் நல்லகாலமெனத் தேவி பேய்கட்குக் கூறியதாக வருத்து, “அருவ னாயினு மன்பர்க் குருவமாய் வருவ” எனப் பதற்கிணங்க வேரிதிகாச முண்டாவெனத் தோன்றிய ஐயத் தவிர்த்தற்கு விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுக்குப் பரிசுவனுப தேசித்த விதிகாசத்தைத்தானே யிங்கே முத்திகூறலென்னு மத்தியாயமாக்கி யதி லவ்வதித் பிரமமே மாந்திபரா யண னாக உடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து சசிவன்னனுக் கனுக் கிரகித்த வுடதேச சம்பிரதாயத்தைக் கூறுவது.

நூல்.

அவதாரிகை:—பக்குவவான்க டமது பவத்தன்ப நீங்கு மோவெனத் தபிக்கு மச்சநீக்கி யவர்களை யகமுகப்படுத்தல்.

கவி:—அலகை யச்ச மறவக வான்களு

முலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

(இதன்போதும்.) அலகை - சமயவான்களென்னும் பேய் களது, அச்சமற பவப்பிணிக்கஞ்சு மச்சந்தீர, அகவான்க ளும் - அகம்பாவச் சிரேட்டரும், உலகில் - பிருதிவியண்டத் தில், முத்திபெறும் பரிசு - முத்தியடையு மார்க்கத்தை, ஒது வாம் - சொல்லுவாம்—என்றவாறு.

முத்திபெறும்பரிசு அலகைக் கண்ணையானும், முன்னர்ச் சரய வான்களையே பேயெனக்கற்பித்துக் கூறினமையானும், இட்கே யலகை யென்றதற்குச் சமயவான்களெனவும், முழுட் சுத்துவம். சுமாதிசட்சசம்பந்தி, இசுமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், நித்தியாநித்திய வஸ்துவிலேகம், யோகம், கிரியை, சரியை, நாஸ்தி, நபாதித்துயம், இம்மை மறுமைக்கேற்ற சித் தனை கனலினுமின்றிக் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோல மாய் நிற்கு மவுட்டிக தசையோரையே யகம்பாவம் கிரேட்ட ரெனவும், ஏனையகதிகாரிலின்றி முத்திப்பேறு மாக்கட்கதியி லாசலானும், அம்மக்கடப் பேறுக்கிடம் பிருதிவியண்டமாதலா லும், இங்கே யுலகென்றதற்குப் பிருதிவியண்டமெனவு முறை கொண்டாம். அநவான்களு மென்பதற் கத்தர்புகிகளு மெனப் பொருள் கொள்ளி னவர்கள் முத்திபெறும் பரிசோது வதாற் கிரேட்டமில்லை; ஆதலிற் கூடாது. சாதனமுதிர்ந் தோருமன்றி யேனையோருமெனப் பொருடார்கிடந்தவக வான்களு மென்பதின்கண்ணுள்ள உம்மை இறந்தது தழீ இய எச்சவும்மை.

வினா:—சமயவான்களே யலகையென்ற தென்னை?

விட:—வாச்சியார்த்தலட்சியார்த்தங்களைச் சுருதிகாரண மாயன்றித் தற்பிரத்தியட்சகாரணமா யுணராமையானும், அங் கன முணராதவிடத் தகம்புறத்தி னிறைவாய்த் தமக்கு விளங்குவது விடயகதப் பிரத்தியட்ச மாதலானும், அவ்விட யகதப் பிரத்தியட்சத்தினின்று மவர்கூறும் வாச்சிட லட்சி யார்த்த சித்தாந்த முரணுமாதலானும், அங்ஙன முரணுதல் தெரியாதுரைக்கும் வசனம் முன்னுக்கும் பின்னுக்குஞ் சம்

பந்தமற்ற வுளறலாயமையு மாதலானும், அஃவுளறல் பேய்க் குணமாகலானு மென்க.

வினா:—பரமேசனாதிய தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் விதிக்கப்பெற்றது சமயமன்றோ?

விடை:—ஆம். அவாங்களுே கோசரமாய்த் தானே தானாக விளங்குவது முத்தியாதலி னதனை வெளிப்படுத்து நிமித்தம் நான்கு பூதத்திலும் வியாபித் திருப்பதுமன்றியு மவைகளாக விளங்கியு மொருவர்க்குந் தோன்றாது நீற்கும் பூதாகாயத்தைக் காண்பிக்கு நிமித்தங் கடாகாய முதலிய வாகாயத்தைக் காண்பித்து அவற்றை நீக்கிப் பூதாகாயத்தை வெளிப்படுத்துஞ் சாதிருசியத்தைப்போலப் பிரகிருதி முசுற் பிருதிவிவசையினும் வியாபித்திருப்பதுமன்றியு மவைகடா னாக விளங்கியு மொருவருக்குந் தோன்றாது நிற்குஞ் சிதா காயத்தை யாவர்க்குந் தரிசிப்பிக்கச் சாதிருசியமாகக் கூறிய பிம்பப் பிரதிபிம்ப ஞாயத்தாற் சமயோத்தமாகப் பக்குவத் தளவுக்கேற்கச்சவேசுவரகூடத் தபிரமமெனவும், அதற்கதீதஞ் சுத்தப்பிரமமெனவும், இதுவேதானெனவும் கற்பித்துக் கூறியதைப் பூருவபட்சமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்று முப்த்துணர வகையறியா தந்தந்த வவசரநிலையே யுண்மைப்பொருளெனக் கருதி மேற்றுவா தங்கங்கே தியங்கி நிற்பா ரந்நெறிச்செல்ல வேதாந்தமுத லுலகாயித மீருக்கிடந்த சமஸ்த சமயங்களும் விதிக்கப்பெற்றனவென்க.

வினா:—அற்றேல், வேத^{நீ}த ரபிப்பிராய மிதுதானோ?

விடை:—இதுவேயாமென்க.

(இதன்றிற்பரியம்.) உலகத்தின்கண் சமயத்தினுஞ் சமயாதீதத்தினுமுள்ள முழுட்சுக்கள் பளுவான மார்க்கங்களை யிறுதியாகக்கருதித் தவியாம லவர்கட்குச் சுருவான மார்க்கமாயுள்ள முத்திசுடறலைக் கருணையாற் கூறினாரென்பதாம்.(க)

அ-றக:—மேன்முத்தி பெறும் பரிசென்பது ஞானிகள் கிருபாநோக்கத்தாலெனல்.

கவி:—புணர்ந்த பாவ மெலாம்பரி புரண முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

(இ-ள்.) புணர்ந்த - சங்கற்பத்தாலனைந்த, பாவமெலாம் - பாவ சன்மங்க ளனைத்தும், பரிபூரணம் - யாவஞ்சின்மாத் திரமாக, உணர்ந்த ஞானி - தெளிந்த ஞானவானது, விழிபட - சுடாட்சந்தங்க, ஓடும் - நீங்கும்—எ-று. ஏ-அசை.

(புதுசாரம்.) தனது சங்கற்பத்தினுண்டான நிலைகாசகத்து முதலிய கற்பித்த மனைத்தினுங் கூடுதலைப் புணர்ந்தபாவமெலாம் எனவும், அச்சங்கற்பத் தன்னிற் கரைந்து யாவவுத்தாறாக விளங்குவதைப் பரிபூரண முணர்ந்த ஞானி எனவும், இவ்விளக்கப்பார்வையாற் சகல கன்மமு நசித்தலை விழிபடவோடும் எனவுங் கூறினார். இங்ஙனங் கூறுதற்குப் பரமாணம் ஞானநூற் பலவிதமுள்ள உபதேசகாண்டத்திற் காண்க.

வினா:—“தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பர்” என்னு மவ்வைவாக்கியப்படியும், “தானே சங்கற்பிசுதுத் தன்மாத் திரத்தால்” என்னும் வாசிட்ட வாக்கியப்படியும், தனது சங்கற்பத்தி னறியாமையினுற் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதமாதிய வினைகளனுபவித்தாவது அச்சங்கற்பத்தினறிவினலவ்வி

னைக னொரித்தாவது தீரவேண்டுவதே யன்றி பொருவர் சங்கற்பத்தினு லுண்டான வினைக னொருவர் சங்கற்பத்தினு லெங்ஙனங் தீரும்?

விடை:—“ பஞ்சினை யுழித்திப்போற் பலசன்ம விவித வித்தாங், சஞ்சித டெல்லானாத் தழல்கட்டு வெண்ணீருக் கும்” “ஐயனே யெனது னேகின் றனந்தசன் மங்களாண்ட, மெய்யனே யுபதேசிக்க வெளிவந்த குறுவே போற்றி” என்ற கைவல்லிய நவநீதப்படியும், “ஆனந்தங்குரு வறிவேசீடன்” என்ற சத்வாத்திரையசாரிகள் சம்பிரதாயப்படியும், “தேட்டங் திரண்ட திருமேனி” என்ற வள்ளலார் வாக்கியப்படியும், தனதறிவிற் காதாமான வானந்தோதயத்திலவ்வுறிதல் கரைதலா லவ்வினைக ணீங்குமென்க.

(இ-ஈ.) சித்தே யானந்தம் ஆனந்தமே சித்தென்ற ஒரு மையான பிரமமே யோருருவாகவந் தனுக்கிரகிக்கு ஞான சாரியர் விழியின் மகிமை கூறியதாம். (உ)

அ-க:—அதனை யுடையவனது மகிமையும் அம் மகிமை யுள்ள வேரிதிகாசமுங் கூறல்.

வேறு.

கவி: —எழிலு று ஞானி புகழென்னை கூற

வுயர்வி டிவன்சொல் வழிசெய்

தொழிலா ள ராகை யதுகேளு முன்னை

யிதிகாச மொன்று சொல்லே.

(இ-ள்.) எந்நொதம் - (பாவாநா விநயமெனா
 ழிருக்கின்ற) பிரமதாசு மிருதா, முனி - பாவானா,
 பூத - புகழ், என்னென - என்னொரு மொலு மொ
 ளு - மேலான டோஷமொ, பூதமொ பூதமொ -
 இஞ்ஞானவானுபேசக மொ, பூதமொ பூதமொ -
 ளாராகை - அடியா தாதல், முனனை ய்திகாசம் - (பாவா
 ளன்) பாவாசு, பூத - பூத - ஒன் ழிருக்கின்ற மொலெ
 யுமேன - அனதயாரு மொல நீநேட்பாட - எ - பூத -
 அசை

(இ-ம்.) ஞானானாசு மொ - பூதமொ பூதமொ - முன
 ளிடக, இ - துணை மொலெ - க மொ, தாச முனனிட
 மொ கூறியதாம். (க.)

அ-னய - அவாபிதாசு - பூதமொ - மொலெபடக
 கூறல்.

கவி - தந்தாப பூதமொ பூதமொ - மொலெ

வய பூதமொ பூதமொ - பூதமொ

மொதா பூதமொ பூதமொ - பூதமொ

திருவாய மொ - பூதமொ

(இ-ள்.) அநகாப முநா - நனது சாபகதி யமநீங்க, பர
 னைவல மொத - குரு சிசுரு - பூதமொ, அவன - அபபுருட
 ன, பூதமொத - அனதநதநதநத - முந - பூருவதநில,
 செந்தாமரைகண்ண - சிவந்த தாமரை மலாபோனற கண்களை
 யுடைய, முதலவரு - முதலவனாகிய வீஷ்ணுவுக்கு, எமண
 ணல-எமது பரமசிவன, திருவாய மலர்ந்தது - அனுகூலகரு
 செயதது, இதுவே - இக்கதையேயாம்—எ-று. எ-அசை

தாபமென்றது - தாபத்திரய துன்பங்களை.

(இ-ம்.) அவ் விதிகாசம் வந்த துவ்வாறென்பதாம். (அ)

அ-ரை:—அவ்விதிகாசத்தில் முத்திபெற்றானியைக்
னல்.

கவி:—உவமிப்பின் ஞானி விமிதிட்டு முன்னை

வினைவிட்டு முத்தி யுலகிற்

தவமற்ற வெய்ய வினையே புரிந்த

சசிவன்ன எனய்து கதையே.

(இ-ள்.) உவமிப்பில்-ஒப்பிடப்படாத, ஞானிவிழிபட்டு-
ஞானவானது கிருபாநோக்கம் தங்கி, முன்னை வினைவிட்டு -
முன்னுள்ள சஞ்சிதராதிரய வினைகளைங்கி, முத்தி - மேலாட்
சத்தை, உலகில் - இவ்வுலகத்தின்கண், தவமற்ற - தவரா
கிய, வெய்யவினையேபுரிந்த - கொடியதீவினையைமே செய்த.
சசிவன்னன் - சசிவன்ன னென்பவன், இய்துகதையே-அடை
ந்த கதையேயாம் - எ-று. எ-அசை.

(இ-ம்.) அவ்வரலாற்றின் முத்திபெற்ற சீடனது நாமத்
தைக் கூறியதாம். (ந)

அ-ரை:—அவனது தீவினையின் வலி யிங்ஙனமெனல்.

கவி:—ஏமம் புகல்வா நுளர்பா தகரா

மியாவர்க்குளு மிக்கவ னாகுமிவ

னமம் புகல்வார் குலமும் மெரிவாய்

நரகம்புகு மாறு நடந்துனனே.

(இ-ள்.) ஏமம் - விடயானந்தமே, புகல்வார் - கதியாகவ
டைந்தவர்களுக்கு, உளர்-உலகத்திற் பாத்தியராயுள்ள, பாதக

ராம் - பாலிகளாகிய. யாவர்க்குளும் - அனைவருக்குள்ளும், மிகவனாகும் - மிகுந்தவனான. இவன் - இச்சசிவன்னன், நாமம் புதல்வார் - தனது நாமஸ்மரணஞ் செய்தவர்களுள், குலமும் - அவர்கள் வம்சமும், எரிவாய் - அக்கினி மயமாகிய, நாகம்புகுமாறு - மாபுத்தியென்னுநாகத்தை யடையுட்படி, நடந்தனன் - நடந்துகொண்டான்—எ-று. ஏ - ஆசை.

குலமு மென்றது-இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை.

(இ-ங்.) இவனும் முரைத்தவனு மவனதுகுலமு மடையங்குதியைக் கூறினதாம். (க)

அ-ஊ:—அவ்வலியாற் றன்வமிசப் பிதிரார்க் குற்றது கூறல்.

கவி:—மலமேவிய தீவினையின்வலியான்

மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவிய தென்புல வாணர்களுங்
கொடிதாநர கங்குடி யேறினரே.

(இ-ங்.) மலமேவிய - மும்மலப் பெருக்கால் விளைந்த, தீவினையின் - கொடிய பாவகிருத்தியத்தின், வலியால் - வலியையினால், மகிழ் - மகிழ்த்தக்க, உம்பர்பதத்தில் - சுவர்க்கத்தில், இருந்த - சுகித்துக்கொண்டிருந்த, இவன் குலமேவிய - இவன் வம்சத்திற் பிறந்திறந்த, தென்புல வாணர்களும் - பிதிர்க்களும், கொடிதாநரகம் - இரவுரவநாகத்தில், குடியேறினர் - குடியேறினார்கள்—எ-று. ஏ-ஆசை.

(இ-ம்.) தானு சற்கிருத்தியத்தாற் சுஅர்க்கத்தின்கண்
மகிழ்ந்திருந்த விவன் வம்சத்தாரனைவரு மிவனு தர்க்கிருத்
தியத்தா லர்மகிழ்ச்சியை நீங்கி நாகதுன்பத்தை யடைந்தார்க
ளென்பதாம். (எ)

அ-அக:—மறு மையிலனுபவிச்சத்தக்க வினைப்பயனை
த்து மிம்மையிற்றேன யிவன்பாடெய்தின வெனல்

கவி.—மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும்

வினையின் பயன் மேலொரு காலமு

திகமே ஒரு பென்பத னுணதோ

வெல்லாபிவ னைசெய வெய்தினவே.

(இ-ள்) மிகமேவிய-வரையின் நிவினாந். புண்ணிய பா
வமெனும் வினையின் பயன் - நல்வினை தீவினைப் பிரயோசன
ங்கள், மேலொருகால முறது - மேற்படுவதிகாலத்தி லடை
யாமல், இகமே - இப்போதே, வருமென்பதனால் - அனுபவி
க்கவருமெனச் சுருதிகொல்லுகின்ற படியினால், உளதோ -
மேலிவனனுபவிப்ப தென்பதுண்டோ, எல்லாம் - தீவினைப்
பயனைத்தும், இவனைச் செறவெய்தின - இச்சசிவன்னனை
யிம்மைக்கண்ணே மிகவு மடைந்தன—எ-று. ஏ-அகை.

வின:—ஒருவன் செய்தவினை செய்தவனையேயன்றி யே
னையோரையு மியக்குமோ?

விடை:—ஆதம்சம்பந்தம், சீவசம்பந்தம், காணசம்பந்தம்,
இந்திரியசம்பந்தம், தேகசம்பந்தமெனக் கிடந்த வைந்தனாள்,

ஆரீமசம்பந்தமாவது: ஞானஞ்சிரியரதுபதேச வட்சியார்த் தத்தினிலேத்த டீடன் ஈற்சுதந்தரமினறி யவரது பூரணநோக க்ன் சம்பந்தித்தலி னவர்கதி யிவனுக்கு மாதல்.

தீவசம்பந்தமாவது காமியாசாரிய ருபதேசவழியினி ன் ஈர்ட் னவராணைய ஸிபாகாதி கன் மங்களிற் சம்பந்தித்த ல் னவர்போக மிவனுக்கு மவருதல்.

கரணசம்பந்தமாவது ஷரீரன் மனத்திற்கினயந்த வமைச சராபியோ ரவஞ்ஞையிற் சம்பந்தித்தல் னவனது செங்கோ லே யிவர்கட்டு மாதல்.

அந்தியசம்பந்தமாவது மகரிரது பார்வைக்கினயந் தவளாழிப்பட்டவளு மிவ்வாருகத்தபாலியையப்பெற்ற விட னெருவ னவளது சயிக்ளைப்படி யாலிங்கனச் சேட்டையிற் சம்பந்தித்தலி னவள்குகமே யிவனுக்குமாதல்.

தேகசம்பந்தமாவது . மாதாபிதாக்களது சுக்கிலசோ ணிதப் புணர்ச்சியா லுருப்பட்ட மக்க ளவ்விருவருடலினு மூறிச சம்பந்தித்தலி னவர்கட்குரியவடிவமு நோயுமிவர்கட் கும் வருதலன்றியும் தேகசம்பந்தப் பிதிரர்க ளித்தேக நீங்கி மாதனாசீரம் பெற்று மதுமைக்கண் வசித்தலினனும், அவர்க ளினி வேறோர் பவுதிகவுடல் வருமளவுத் தமது விர்துசம்பந் தப் புத்திரர்கள் பலப்பிராப்திக் கெதிர்நோக்கி யிருத்தலின னும், இவர்கட்குரிய புண்ணிய பாவப்பய னவர்கட்கு முரித் தாதல்.

ஆதலி னிவற்றுட் தேகசம்பந்தத்தா லியக்குமென்க.

வினா — இவர்களடைந்தகதி யவர்களுமடைய வேண்டுமோ ?

விடை:—இவர் முக்திபெற்றபல னவர்கள் பெளதிக சரீரத்தோ டணுட்டித் திருந்த பலனை முற்றசெய்தவர்க ளைச் சுவர்க்கத்திற் சேர்க்குமென்க

“மாதா பிதாக்கள் செய்தது மங்களே” என்ற பழமொழிப்படி தேகசம்பந்தத்தால் வந்த சீவர்களான புத்திர பவுத்திரர்களால் வரும் நன்மை தீமைகளிற் கிஞ்சித் தக்கு லப் பிதிரர்களே சாருமென்பதனற் பெற்றும்.

(இ-ஈ.) இத்தேகத்திற்குநே ஆதிவிபாதி யான பவத்து ன்பததை இவனடைந்ததைக் கண்டனமென்பதாம். (அ)

அ-கை:—தந்தை பரமாதாரியாராதலா விவனது துன்பநீர வாலோசித்தா ரெனல்.

கவி:—தன்புத்திர னேயம் விடாமையினால்

தவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்

துன்புற்றினி யென்னை கொலோபுதல்வன்

றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

(இ-ஈ.) தன்புத்திரனேயம் விடாமையினால் - தனதுபுத் திரவாஞ்சை நீங்காமையால், தவறுற்ற - கிரமத்தவறிய, இவ ற்பெறு - இவனைப் பெற்ற, தந்தையுளம் - பிதாவின் மனம், துன்புற்று - துன்பத்தையடைந்து, இனி - மேல், புதல்வன் றுயர் தீர்வகை - புத்திரனது துன்ப நீங்குமார்க்கம், என்னை கொலோவென்று - என்ன விதத்தாலோவென்று, சுழன்ற னன் - கலங்கினன்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ஓ.) புத்திரானைச் சுகிக்கச் செய்தல் பிதாவிற்குங் கடையாதலா வித்துண்பத்தை நீக்கும் விதியை யாலோசித்தா ரென்பதாம். (௧)

அ-கை:—ஆலோசித்த பின்ன ரிவனைக் கூட்டிக்கொண்டு தீர்த்தயாத்தினை செல்லுதல்.

கவி:—ஒன்றுலும் வினைந்துயர் துயர்ப்பதலா
லொழிவிற்று வரபாய முனற்கிலதே
யென்றாலும் மறித்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொடுழன்றன னெங்கனுமே.

(இ-ஊ.) வினைந்துயர் - தான் செய்த வினையினால் வருங் துன்பங்களை, துயர்ப்பதலால் - தான்படுத்தத் தீரவேண்டிவ தெயன்றி, ஒன்றுலும் - யாதோருத்தியினாலும், ஒழிவிக்குமு பாயம் - நீக்குகின்ற வரபாயம், உனற்கிலதே யென்றாலும் - சித்தித்தற் கரிதென்கிலும், அறிந்து - இவன்படம் வேதனையை யறிந்து, இவனன்புவிடாது - இப்புத்திரன் மேல்வைத்த பிரயநீங்காமல், இவனைக் கொடி - இவனை யழைத்துக்கொண்டு, உழன்றன னெங்கனும் - பெரியோர்கள் வசிக்குந் தலமெல்லாஞ் சுற்றினுள்—எ-று. ஏ-அசை.

உன்னற்கென்றது - உனற்கென இடைக்குறை யாயிற்று.

(இ-ஈ.) இத் துன்பம் ஞானிகளாற் தீரவேண்டுமென்ற மித்தவர்க ளிருக்குமிடந் தேடின னென்பதாம். (௧௦)

அ-கை:—அங்ஙனஞ் சென்றவிடத்துத் தெய்வகதியா லெதிருற்ற வாப்த னிவனுக் கிவ்வியாதி வந்திருக்குங் காரணமு மதுநீங்கும்பருவமும் தெரிந்ததற்குரியவவுடதங்கூறல்.

கறு

சசிவன்னபோதம்.

கவி:—ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகன்

டொழிவற்றுன வொன்றை யுளந்துணரும்

பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறவே

பரமெனடத மென்று பகர்ந்தனனே.

(இ-யி.) ஒருமாதவன்-ஒருமகான். மற்றிவன் வேதனைகன்
டு - இவனது சொடிய நோயைப் பார்த்து, டுழிவற்றுன - பரி
பூணமாயுள்ள, ஒன்றை - பரவஸ்துவை, உளத்துணரும் -
அறிவினாலறிந்த, பரமாகிய, - பிரமமாகிய, ஞானிகள் - ஞான
வான்கள், கண்ணுறவே - தாமதருட்கண்காற்றலே, பரமென
டதமென்று - இவ்வியாதிக்கு மேலான பருந்தென்று, பகர்ந்
தனன் - சொன்னான் - எ-து. ஏ-அசை.

(இ-யி.) தேடுற்றவிடத் தெதிசுற்ற வார்த னித்துன்பம்
பூணநோக்காற்றீரவேண்டிமென் றறிவித்ததாம். (நச)

சு-கை:—அங்ஙனமுள்ள ஞானவா னிங்ஙன மிருக்கின்
ருநெனக் கூறல்.

கவி:—தானந்த மிலாத தனைத்தருவான்

சத்தீச்சுர மென்னு மிடந்தனில்வாழ்

மானந்தி பராயண னென்பவனின்

மைந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

(இ-யி.) தானந்தமிலாத - ஆதிமத்தியாங்காகிதமான.
தனை - தனது சொருபத்தை, தருவான் - அடியார்களுக்குக்
கொடுப்பவன், சத்தீச்சுரமென்னு மிடந்தனில் - சத்தீச்சுர
மென்னுந் தலத்தில், வாழ் - வசிக்கின்ற, மானந்திபராயண
னென்பவன் - மானந்திபராயணனென்னு நாமத்தை யுடை

உவன். சின்மைத்தற்கு - உன் துபுத்திரனுக்கு, உறுநோய்க்கு -
பொருத்திய வாழியாயுதியான பிணிக்கு, மருந்தென - அவு
டதமென்று சொல்ல - எ-று. ஏ-அனை.

(இ-ம்.) அறியாக்குறியு மறிகுறியு முரைத்தன னென்ப
தாம். (கஉ)

உ-கை:—ஆப்த வாக்கியப்படி சென்று அந்த ஞானவா
னைக் கண்ணுற்றுத் தனையன்று அனுபவங் கூறல்.

கவி:—முடியாடிப் தேராயி தென்றிவனம்

முனிவன்பத மெப்தி மொழிந்தனனிந்

கொடியான்வெரு வாறு குயிற்றியநோய்

கூறற்கரி தாய கொடுத்தொழிலே.

(இ-ம்.) முடியா வுபதேப மிகென்று-இவ்வுரை வரை
மற்ற வுபதேசமென்று, இவன் - சூச் சாந்தசீலன், அம் முனி
வன் பதமெய்தி - அம்மகான் பாதத்தையடைந்து, மொழிந்த
னன் - சொன்னான், இக்கொடியான் - இக்கொடியனான வெ
னதுபுத்திரன், வெருவாது - பயப்படாமல், குயிற்றியநோய் -
செய்தகிருத்தியங்கள், கூறற்கு - செல்லுவதற்கு, அரிதாய -
முடியாத, கொடுத்தொழில் - தூர்க்கிருத்தியங்கள்—எ-று. ஏ-
அனை.

(இ-ம்.) இவன் செய்த தூர்க்கிருத்தியங்க ளளவில்லை
யென்பது தோன்ற அவற்றைச் சுருக்கிக் காட்டியவாரும். ( )

அ-கை:—கூறவே யவ ரிவன்செய்த வினையின் றிறமறிந்
தருணைக்குச் சாற்றல்.

கவி:—ஈங்குன்றிருமுன் பகரும் படியோ
விவமெனய்திய தீவினை யென்னவெலா
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினு
னிகழும்விழி வைத்தன னின்மலனே.

(இ-ள்.) ஈங்கு - இவ்விடத்தில், உன்றிருமுன் - தேவர் சன்னிதியில், பகரும்படியோ - சொல்லத்தக்கதோ, இவனெய்திய - இவனடாத்திய, தீவினையென்ன - கொடிய வினைகளை யென்று சொல்ல, எலாம் - சஞ்சிதாகாமி யங்களால் வரும் நல்வினை தீவினைகளைத் தும், நீங்கும்படி - விட்டு நீங்கும்படி, தன்னனுபூதியினால் - தனது சுவானுபூதியினால், நிகழும் - விளங்குகின்ற, விழிவைத்தனன் - கிருபாநோக்கம் வைத்தனன், நின்மலன் - களங்கமற்றவன்—எ.மு. ஏ அசை.

(இ-ம்.) இஃதவனது பக்குவம்பார்த் தருட்கண் சாற்றி னது அறியுந்திருவடிதீட்சை யென்பதாம். (கச)

ஆ-கை:—இந்நோக்கத்தால் ஆதிவியாதியிரண்டும் நீங்க வதனைத் தந்தைகண்டு தன திடத்திற் கேகுதல்.

கவி:—கணியாத பவக்கடு வானதிருக்
கண்வைத்தலும் விட்டன காதுகடும்
பிணியாவையு நல்லபிதா விறைதாட்
பேணிப்பணி யென்று பெயர்ந்தனனே.

(இ-ள்.) கணியாத-கணித்தற்கரிய, பவம் - பவப்பிணி கட்டு, கடுவான - விடம்போன்றுள்ள, திருக்கண் வைத்தலும்- கிருபாநோக்கம் வைக்கவும், காது-வருத்துகின்ற, கடுப்பிணி

பாவையும்-கொடிய சஞ்சிதவினையும் தேகவியாதிகளுமாகிய
வனைத் தும், விட்டன-அவனைவிட்டு நிற்கின (அதனைக்கண்டு),
நல்லபிதா-சன்மார்க்கமுடைய தந்தையானவன், இறைதான்-
இந்தமகானது திருவடிஷய, பேணிப்பணிபென்று-அன்புற்று
வணங்கி நிற்பாயென்று, பெயர்ந்தனன் - அவனைவிட்டுத்தன்
பதிக் கேகினன்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) அவ் வறியுந் திருவடி தீட்சையா லெய்தியபய
னைத் தந்தை கண்ணுற்றுத் தன்பதிக் கேகின னென்பதாம்.

அ-தை:—தந்தை வாக்கியப்படி யாசிரியர் தொண்டின்
மிக்கானுயினு னெனக் கூறல்.

கவி:—இடனேமுத லாக வுவந்திறையோ
னேவும்பணி செய்திவ னுஞ்சிலநா
ளுடனேயிவ னத்திரு மேனிதனக்
சூரியானென வுற்றன னும்பனோடே.

(இ-ள்.) இடனேமுதலாக - இங்ஙன மாசிரியர்க்கடிமை
யாகப் பிதாவிடுத்துப் போனநாள்முதல், உவந்து - மனமகிழ்
ந்து, இறையோன் - ஆசிரியர், எவும்பணி - எவியபணிவிடை
களே, இவனும் - இச்சசிவன்னனும், சிலநாள்செய்து - சிலதி
னஞ் செய்து, உடனே - அப்போதே, இவன் - இச் சசிவன்
னன், அத்திருமேனிதனக்கு - அவ்வாசிரியர் திருமேனிக்கு,
உரியானென - உரியவனென் றுலகுரைக்கும்படி, உற்றன
னும்பனோடே-அருளிறையோடு தேகமுஞ் சாயையும்போலப்
பொருந்தினன்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் பணியின் முதிர்ந்தன னென்பதாம். ()

அ-கை:—அக்குருபணி மேலீட்டாற் சாதன சதுஷ்டய முதயமாயினவெனக் கூறல்.

கவி —நன்றமுனிதான் வழிபாடதன
 னாவித மான பிறப்பினைவிட்
 டொன்றாகிய விடுண ருத்தமர்கட்
 குளசாதன நூலு முதித்தனவே.

(இ-ள்.) நன்றும் - செவ்வையாகிய, முனிதான் - ஆசிரியரது திருவடியின், வழிபாடதனல் - வழிபாட்டினால், நானாவிதமான - பலவிதமான. பிறப்பினைவிட்டு - பவங்களைநீங்கி, ஒன்றாகியவீடு - தனிமையான நிருவாணபததை, உணருத்தமர்கட்கு - அறியு ஞானிகளுக்கு, உளசாதனநூலும் - உரிய சாதன சதுஷ்டயங்கள், உதித்தன - தாமே யுண்டாயின—
 எ-று எ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்பட

(கஎ)

அ-கை:—அச்சாதன மேலீட்டாற் றனதயிப்த்ராயத் தைக் குறிப்பித்தல்.

கவி:—முனிவன்றிரு முன்பு தன்குறைதான்
 மொழிவன்சில வஞ்சலி குஞ்சியதாய்ப்
 பனிவந்திரு கண்கள் பதங்களிலே
 புலகால்வலம் வந்து பணித்திடவே.

(இ-ள்.) முனிவன்றிருமுன்பு - ஆசிரியரபுகியசன்னிதானத்தில், உளதன்குறை-தனக்குள்ள குறைவுபாட்டை, மொழிவன்சில - சில சொல்லுவன், அஞ்சலிகுஞ்சியதாய் - சிரசிற்

கருவித்துக்கொண்டு, பனிவந்திருகண்கள் - இரண்டுகண்
களிலுமானந்தபாஷ்பம்பெருகி, பதங்களிலே - ஆசிரியர் திரு
வடிகளில், பலகால் - பலதாம், வலம்வந்து - பிரதக்ஷணம்
வந்து, பணிந்திட - வணங்க—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) தீர்த்த யாத்திரையாற் சித்தசுத்தியு மச்சித்த
சுத்தியினற் குற்றேவலு மக்குற்றேவலாற் சாசன சதுஷ்ட
யமு மச்சாதன சதுஷ்டயத்தாற் பவத்துன்பமு மப்பவத்துன்
பத்தா லதுநீங்கும் பக்குவமு.மெய்தின வென்பதாம் (கஅ)

அ-கை:—சீடனது பக்குவத்தைக் குறிப்பி னறிந்ததனை
வெளிப்படையாக்கு நிமித்தந் தெரியாதவர்போல் வினாதல்.

கவி:—அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா
னறியாதவர் போல வருங்கலுறும்
பொருளேதென மைந்த னடுங்கினிப்
பொல்லாத பவப்புண ரிக்கெனவே.

(இ-ம்.) அருளே - பிரம காருண்ணியமே, வடிவாகிய -
ஓர் சொரூபமாகி வந்த, மாமுனிதான் - மானந்திபராயணர்,
அறியாதவர்போல-இவன் பக்குவந் தெரியாதவர்போல, அழு
ங்கலுறும் - மனவருத்தப்படும், பொருளேதென - பொருள்
யாதென்றுகேட்ட, மைந்தன் - சீடனான சசிவன்னன், இப்
பொல்லாத பவப்புணரிக்கு - இந்தக் கொடிய பவசமுத்திரத்
திற்கு, நடுங்கினன் - பயந்தேன், என-என்றுசொல்ல—எ-று.
ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பவத்துன்ப நீங்கு நிமித்த மதனை வெளிப்படுத்
தினனென்பதாம். (கக)

அ-கை:—பவத்துன்ப மதிகரிக்கு நிமித்தம் பவத்தைச் சாகரமாக வருவகப்படுத்திக் கூறத் தொடங்கல்.

கவி:—வெருவும்பிற ஹிக்கடல் ஹித்தரமுன்
வேதாகம ஜீதை விளம்புமதைக்
குருவுந்தன தன்பன் மனத்தளவிற
கொளுமாறு தொகுத்திது கூறிடுமே.

(இ-ள்.) வெருவும் - பயப்படத்தக்க, பிறவிக்கடல் - பவ சமுத்திரத்தின், வித்தரம் - விலாசத்தை, முன் - முன்னமே, வேதம் - வேதங்களுள், ஆகமம் - ஈசுவாக்கியமான வாகமங்களும், ஜீதை - அரிபிரமாரற் சொல்லப்பட்ட ஜீதைகளும், விளம்பும் - சொல்லும், அதை-அவ்வீஸ்தாரத்தை, குருவும் - ஆசிரியரும், தனதன்பன் - தனது தீடனது, மனத்தளவில் - மனதிற கொள்ளத்தக்க தெவ்வளவோ அவ்வளவு, கொளுமாறு - ஏற்கும்படி, தொகுத்து - சுருக்கி, இதுகூறிடும் - இதைச் சொல்லுவார்—எ-று. ஏ-அசை.

மனத்தளவி லென்பது:—இம்மனமித்துன்ப மொறுக்கு மளவுமெனக் கொள்க.

(இ-ம்.) பவத்துன்பத்தை யினித்தாங்கச் சத்தியில்லையென்றறிகிற பரியந்தம் பகுத்துக் கூறத் தொடங்கியவாராறு.

அ-கை:—இக்கவிமுத லைந்தகவியாற் பவத்தைச் சாகரமென்றதற்குரிய வக்கங்க ளினையவெனக் கூறல்.

வேறு.

கவி:—மாண பவங்களான புனலை யுடையது
மதியை விழுங்குகாம வாவு பெரியது

கரண வொழுங்கறாத ஊடய விரைநுகர்
கணமொடியங்குமீன மிகவு முகளவதே.

(இ-ள்.) மரண பவங்களான - சன்ன மரணங்களாகிய, புனலையுடையது - சலத்தை யுடையது, மதியைவிடங்கு - அறிவை விழுங்குகின்ற, காமவரவு - காமமென்னும் பாம்பு, பெரியது - மிகப்பெரியது, ஒழுங்கறாத - இடைவிடாததுள்ள, விடயவிரை நுகர் - விடயமாகிய விரைகளைக் தின்னுகின்ற, கரணம்-கரணமென்னும், கணமொடியங்குமீனம் - கூட்டங் கூட்டமாகத் திரிகின்ற மச்சங்கள், மிகவுமுகள்வது - மிகவுவ குதிக்கின்றன—எ-று. ஏ-அசை.

உகல்வது—சொகையொருமை. இங்கேகரணமென்றது அகக்கரண புறக்கரணங்களை. (உக)

இதுவுமது.

கவி:—பெருமித மென்றுகூறு பெருமை யுடையது
பிணிக ளெனுங்கெடாத புலவு கடழ்வது
வருமிட ரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்சராச மகர முறைவதே.

(இ-ள்.) பெருமிதமென்று - மதக்ளரிப்பென்று, கூறும் - சொல்லும், பெருமையுடையது - மாட்சிமை யுடையது, பிணிக ளெனும் - வியாதிகளென்கிற, கெடாத - நசியாத, புலவு கடழ்வது - நாற்றம் வீசுகின்றது, வருமிடரின்பமான - மாறி மாறி வருஞ்சுகதுக்கங்களான, திரைகள் பொருவது - அலைகளடிக்கின்றது, மனமெனும் - மனமென்கின்ற, வஞ்சம் - கபடமுள்ள, ராச மகர முறைவது - தலைமையான மகர மச்சம் வசிக்கின்றது—எ-று. ஏ-அசை.

மனமெனும்ந்த ராசமகர மெனப்பாட மோதுவாருமுனர்.

இதுவுமது.

கவி:—அளனி லகந்தை யாமை யபரிமிதமுள
வவாவெ னிற்தவாழ மறியவரியது
களவு நெருங்குபாரு மலையு முடையது
கலக விடங்கண்மேவு கிரிமி நெளிவதே.

(இ-பா.) அளவிலகந்தை - வரையின்றிய வகம்பாகமென்
னும், ஆமை யபரிமிதமுள - ஆமைகளனைக மிருக்கின்றன.
அவாவென் - அவாவென்கிற, இறந்த - அளவிறந்த, ஆழம் -
ஆழமானது, அறியவரியது - அறிதற்கரியது, களவு - கர
வென்னும், நெருங்கு - நெருங்கிய, பாருமலையு முடையது,
பார்களை யு மலையு முடையது, கலகம் - கலகமென்னும்,
விடங்கள் மேவு - விடங்கடங்கிய, கிரிமி நெளிவது - புழுக்க
ணைளிகின்றன—எ.து. ஏ-அசை. (உரு)

இதுவுமது.

கவி:—துகளெனு நன்கிலாத நுரைக டருவது
துறவினி லின்பமான கரையை விடவகல்
மகளி ரெனுந்தவாத வலிய சுழியது
மறலியு மஞ்சகோப வடவை யெரியதே.

(இ-பா.) துகளெனும் - குற்றமென்கிற, நன்கிலாத -
கிஞ்சித் நன்மையில்லாத, நுரைகள் - நுரைகளே, தருவது -
தந்துகொண்டேயிருப்பது, துறவினில் - சகலத்தியாகத்தின்
கண்ணெழும், இன்பமான கரையை - நிர்திசயாந்தக் கரை
யை, விட-விட்டுவிட, அகல் - விலக்குகின்ற, மகளிரெனும் -
ஸ்திரீக ளென்னும், தவாத-நீங்காத, வலியசுழியது - சொடிய

சுழியை யுடையது, மறலியுஞ்சு - யறனுநடுங்கத் தக்க, கோபம் - கோபமாகிய, வடவையெரியது - வடவானவத்தையுடையது—எ-று. ஏ-அசை. (௨௪)

இதுவுமது.

கவி:—வெருவரு கின்றபோக முதலே யடர்வது
விவித மனந்தமான துறையு மறிபவ
ரொருவர் கடந்து போக விரகு லெழுவ
வுத்தி விளம்பயாவ ருலக லறிவரே.

(இ - ள்.) வெருவருகின்ற - அஞ்சத்தக்க, போகம் - செல்வமென்றும், முதலையடர்வது - முதல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன, விவிதம் - எந்நவிதமான, அனந்தமான - அளவின்றிய, துறையும் - மார்க்கங்களையும், அறிபவர் - அறிகின்றவர்களில், ஒருவர் - ஒருவராவது, கடந்துபோக - இக்கடலைக் கடந்து செல்ல, விரகில் - யுத்தி யில்லையானால், எழுவவுத்தி - எழுதிநப்பென்னும் கடலினளவை, விளம்ப - யாஞ்சொல்ல, உலகில் - இயவுலகின்கண், யாவாறிவர் - எவாறிவராகள்—எ-று. ஏ-அசை.

இவ்வவந்து கவியிள் றப்பியம்.

சீடனை அகமுடகப்படுத்தப் பவத்துண்பத்தின் பயங்கரத்தைப் பகுத்துக் கூறியவாரும். (௨௫)

உ-நக:—பவக்கடலின் தீமையைக் கூறியது நீங்குங்கருவியும் நீங்காக் கருவியு மிஃதெனக் கூறல்.

கவி:—பொறிவழி சென்று மீளு மவல மதிகொடு
பொருசம யங்களாறு மறிய விழுமதி
லறிவழி வொன்றிலாத பொருள தெனவுள
வனுபவ வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரே.

(இ-ள.) பொறிவழி - இந்திரியங்கள் வழியாய், சென்று மீளும் - பேர்க்குவரத்துள்ள, அவலமதிக்கொடு - ஐயந்திரிபரூப புத்தியென்னுந் தெப்பத்தெக்கொண்டு, பொரு - பொருணிச சயத்தா லொன்றற்கொன்று முரணுகின்ற, சமயங்களாரும் - ஆறுசமயத்தார்களும், அறிய - மூத்தியடைவான் வேண்டி, விழுமதில் - அப்பிறவிக் கடலில் விழுவார்கள், அறிவு - அறிவானது, அழிவொன்றிலாத - அழியாத, பொருளதென - பிரம வஸ்துவெனச் சுருதியுத்திகளா னிச்சயிக்க, உள - அதனாற் சமாதியின்கண் ணுண்டான, அனுபவவங்கமேறும் - சுவானு பவமென்னுங் கப்பலிலேறிய, அறிஞரகல்வர் - அறிவுடையோ ரக்கடலைக் கடப்பார்—எ-று. ஏ-அசை.

அவலம்—பயனின்மை. அலீதாவது ரூபாரூபங்களுக் கா தாச மினையதெனத் தேராமை.

(இ-மீ.) தன்னை விகற்பித்துக் காண்பார் பவக்கடலில் விழுதற்கேதுவாய சங்கற்பங்களை யெட்டியறியாத அவலமதி யெனவும், விகற்பங்கடோறுந் தன்னைக்காண்பா ரப்பவக் கடற்கரையேறுதற் கேதுவாயது தனது வியாபக விளக்க தசையி லவ்விகற்பங்கள் கிஞ்சித்துந் தோற்றாத அனுபவவங்க மெனவுங் கூறியவாரும். (௨௯)

அ-கை.—முற்கூறிய வுத்திகளின் முன் கூடாதென் பதையு மேற்கூடுமென்பதையும் வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

கவி:—புணரி கடந்துபோக விரகி லெனமொழி

பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறுமுன
முணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரென்
றுரை யை வழங்கினாத னுவகை யருளவே.

(இ-ஸ்.) புணரி கடந்து - பவக்கடலை கடந்து, போக - சமயமார்க்கங்களா லறியு முத்தியாகிய கரையைச்சேர, விரகி லென - யுத்தியில்லையென்று, மொழிபொழுது - சொன்ன மாத் திரத்தில், புலம்பி - நாமென் செய்வோமென்றழுது, ஆவி புதல்வன் - சீடனுயிரானது, இறுமுனம் - விசனத்தினற் பிரிவதற்குமுன், உணர்வெனு' வங்கம் - ஞானமாகிய கப்ப லில், ஏறுமறிஞர் - ஏறுமகான்கள், அகல்வரென்று - கடப் பார்களென்று, உரையைவழங்கி-சொல்லைச்சொல்லி, நாதன் - குருநாதன், உவகையருள - சீடனுக்குச் சந்தோஷம்விளைக்க - எ - று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பிராணபாயமான பயத்தை வருவித்துச் சாம்பி ராச்சியமான பதத்தையடையுஞ் சந்தோஷத்தையு முடனே தோன்றச் செய்தனரென்பதாம். (உஎ)

அ-ஊக:—ஆசிரியர்சொல்லிய மகிழ்ச்சியினுற்பவத்துன்ப நீங்கிப் பரமசுகத்தை யடையும்பொருட்டு ஞானனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென வினாதல்.

வேறு.

கவி:—வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமா மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே.

(இ ள்.) வாழியென - தேவரீ ரெப்போதும் வாழக்கடவ தென்ற, இறைவனடி தொழுது - குருபதத்தைப் பணிந்து, வருபவமாமாழியினை - அடியேனுக்கு மாறாது வந்துகொண் டிருக்கும் பவக்கடலை, அகலுமறிவு - நீங்குவதற் சேதுவான ஞானத்தை; அருளுகென - அனுக்கிரகிக்க வேண்டிமென்று சீடனிரக்க, அவர் - அதற்கவ்வாசிரியர்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(௨௮)

ஆ-நக:—உடன் விருவிற் குத்சரங் கூரத் தொடரங்
ஞானவகை யினையவெனக் கூறல்.

கவி:—அபரவறிவு மபரவறி மெனவுரிரு பரிபாற்
திரவறிவையறியுமவாமொழிவந்தெளிவுறவே.

(இ-ள்) பரவறிவு - பானானமெனவுர், அபரவறிவென
வும் - அபாஞானமெனவுர், இருபரிசாம - இரண்டு தன்மை
யாக விளங்கும். திரவறிவை - திரமான சகசஞானத்தை.
அறியுமவர் - அனுபவமாயறிபுந் சத்துக்கள். மொழிவர்
தெளிவுற - இவற்றைத் தெளிவாகச் சொல்லுவார்—எ-று. ஏ-
அசை.

(இ-ஃ) சாக்ஷாதகார ஞானமே தன்வடிவெனக் காணு
ந்மித்த மறிவின் தொகுப்பைப் பகுத்தது கூறினதாம். (உக)

ஆகை:—முற் கூறிய ஞானவகைகளின் தன்மையைக்
கூறல்

கவி:—அபரவுணர் வருடறைகண் முதல்கில கலையு
முபரமம் தறவுதவு முணர்வுபர வுணர்வே.

(இ-ள்) அருமறைகண் முதல் - உணர்த்தற்கரிய வேதந்
கள் முதலிய, அகிலகலையும் - சகலவித்தியா ஞானமும்,
அபரவுணர்வு - அபர ஞானமாம், உபரமமது - அந்தப் பிரம
சொருபத்தை, அற - மிகவும், உதவும் - தானெனத்தரும்,
உணர்வு - யதார்த்தஞானம், பரவுணர்வு - பானானமாம்—
எ-று. வ-அசை.

சகல வித்தை யென்றது - இருக்கு. எகர், சாமம், அதர்
வணம். அங்கம் கூ, சாத்தி. ம் ச என்னு மிப்பதினுகையும்

(இ-ஈ) விசாரதகா லுதிப் பதாநானமெனவும் சாதி
யிங்கண விளங்குவது பாஞ்ஞானமெனவும் கூறப்படுமெனப்
பதம். (௩௦)

அ-கை:—முற்கூறிய பாஞ்ஞானமபாஞ்ஞானமென்று மிர
ண்டறு ளபரஞ்ஞானத்தினைப்பயிராபக தெரிந் தொருவ ரோத
வேண்டுகெனல்.

கவி:—புராணமிதி காசமெவை யுட்பொருள் ளீரத்தின்
புராணானறி யாதுள விடத்தினை நிசந்நே.

(இ-ஊ) புராணம்-பதிவெண் புராணங்களிலு ம, யுதிநா
சம் - பாரதாதி யிதிகாசங்கள் ளுட், எவையும் - இவைபோன்ற
மதமெந்நூல்களிலுஞ் சொல்லுகின்ற, பொருளனைத்தின் -
எல்லாப் பொருள்களின், புராணன - உயிர்ப்பாண் உயிப்பி ரா
பகதை, அறியாதுளவிடத்து - தெரிந்துகொள்ளாத விடத்
தில், இவை - படித்துக்கொண்ட விவையாயும், பிதற்று-முன்
பனகெட்ட பிதற்றலாக முடியும்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ஊ) நூல்களிற் கூறு முபக்கிரமோப சங்காரங்களி
னப்பிராய நன்றாயத் தெரியி னவற்றின் பயனாகிய வபா
ஞ்ஞான முதிக்குமென்பதாம். (௩௧)

அ-கை:—இவ்விருவகை யுணர்வடைந்தோ ரிங்ஙனமுள்
ளாடுனல்.

கவி:—ஆகம விதங்களறி வாரபர மறிவார்
யோகமொ டெங்குமவ ரேபர முணர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஆகமவிதங்குகளறிவார்-வேதங்குகளிற் கூறும் பல விதமான பொருள்களையுந் தெரிந் தொன்றுபடுத்து நிச்சய ஞானிகளே, அபரமறிவார் - அபரஞான முணர்ந்தோராவார், யோகமொடுநங்குமவரே - பிரமத்தி லொன்றுபடச் செய்யுஞ் சமாதி ஞானிகளே, பரமுணர்ந்தார் - பரஞான முணர்ந்தவராவார்—எ - று.

(இ-ம்) வேதாங்குகளிற் கூறிய மரபின்படி கலாசோ தனைசெய் ததனாற் சேடித்த வஸ்துவே பரமேன நிச்சயமாகத் தெரிந்தவ பரஞானிகளெனவும், அப்பரத்தோ டடங்குஞ் சமாதிஞானிகளே பரஞானிகளெனவும் பொருள்படக் கூறிய வாராம். (௩௨)

அ-கை:—ஞானமினையதெனவு மஞ்ஞான மினையதென வும் விளக்கல்.

க-வி:—இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளதா மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே.

(இ-ள்.) இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவது-இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழையுந்தீரவறிவது, உளதாம்-உண்டா யிருக்கும் (ஆயினும்)து, அயலறிவது - தன்னை வேராயறிவ தேயன்றி, அறிவதல - தன்னை யுள்ளவாறறியு ஞானமல்ல, அறிவறிவது - அறிவு கற்பிதமின்றித் தன்னைத்தானாக வறி வது, அறிவு - யதார்த்தஞானமாம்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) எதிரிட்ட விடய ஞானத்தை யறிவ தஞ்ஞான மெனவும் எதிரீடின்றித் தன்னைத் தானாயறிவது திரஞான மெனவும் கூறியவாராம். (௩௩)

அ-கை:—கலைவல்லோரானும் பிரமத்தி னுண்மைநிலை யறியப்படா தெனல்.

கவி:—நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறி வாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே.

(இ-ங்.) நவிலு - சொல்லப்பட்ட, கலை யறுபத்துநா லும் - அறுபத்து நான்கு கலை ஞானங்களையும், அறிவாரும் - தெரிந்தபேர்களும், பவலயமதறு - உற்பத்துநாசயில்லாத, சுத்தபரம மறியார் - சுத்தப் பிரமத்தை யறியமாட்டார் கள்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ங்.) எல்லாந் தெரிந்துகொண்ட தன்னைத் தெரிந்து கொள்ளாமையா னிதுவும் விடயஞானமே யன்றிப் பரஞான மன்றென்பதாம். (கச)

அ-கை:—ஞானஞ்ஞானதசையிற் புலப்படாததும் புலப் படுவது மிணையவெனக் கூறல்.

கவி:—ஆகவறி வாளரறி வாரிவை யனைத்து
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே.

(இ-ங்.) ஆகவறிவாளர் - தேகோகமென்னும் விடயஞா னிகள், அறிவா ரிவையனைத்தும் - இங்ஙன மதுவிதுவெனச் சுட்டத் தருவனவனைத்தையு மறிவார்கள், ஏகவறிவாண் ட பூரண ஞானமுடையோர், இவையாவுமறியார் - சுட்டுப்பொ ருளாசிய விவையனைத்தையு மறியமாட்டார்கள்—எ-று. ஏ - அசை.

(இ-ங்.) ஞானஞ்ஞானத்தின் தன்மை யிதேனத் தெரிவித்ததாம். (கச)

அ-கை:—பரஞானத்தை நீக்கித் திரஞானத்தை நிரூபித்தல்

கவி:—ஐயறி வறிந்தவை யடங்கிவை ரேனு
மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடதுபெ ருரே.

(இ-ள்.) ஐயறிவு - பஞ்சேந்திரியமென்னு முணர்வை, அறிந்து - உள்ளவா றவற்றி னியல்பாற்றெறிந்து, அவை - அப்பஞ்சவுணர்வு, அடங்கினவரேனும் - தம்மு ணசிக்கக்க ற்ற ஞானிகளாயினும், மெய்யறிவிலாதவர்கள் - ஐக்கியமான திரஞான மில்லாதவர்கள், வீடதுபெருர் - முத்தியடையார் கள்—எ-று.

(இ-ம்.) கூடத்தப் பிரமமென்னும் பேத நீங்கிச் சுய மாய் விளங்கு ஞானமே வஸ்துவாதவி னதனைத் திரஞான மெனக் கூறினா ரென்பதாம். (௩௬)

அ-கை:—முன்னர்ப்பரஞான மபரஞானமென்ற விரண் டையு நீக்கித் திரஞானமாவ தினையதெனக் கூறல்.

கவி:—பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

(இ-ள்.) பூசனையும் - ஆராதித்தலையும், அது சகலபொ ருளும் - அதற்கு வேண்டிய தேனாகிய திரவியங்களையும். அறிதமையும் - சிவத்தைத் தியானிக்கின்ற வான்மாவாகிய தம்மையும், ஈசனையும் - ஆராதித்தலை யேற்கத்தக்க சிவத்தை யும், வேறதற - பேதமின்றி, அறிவது - தானாய்விளங்குவது, அறிவெனல் - சுயஞ் சைதன்னியமெனப்படுவதாம்—எ-று. எ-அசை.

(இ-ம்.) அது விது வென்னுஞ் சுட்டின்றி யாவும் தன் மயமாய் விளங்குவதே திரஞான மென்பதாம். (௩௭)

அ-கை:—முற்கூறிய ஞானத்தையே வற்புறுத்திக் கூறு

கவி:—மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே.

(இ-ள்.) தமில் - தமக்கு, வேறறிவதெல்லாம் - புறம்
பாயறியப்பட்ட யாவும், மெய்ம்மை யறிவல்ல - சுயஞ்சித்த
வ்ல, தம்மையறியும் - தன்னைத்தானா யறிகின்ற, அறிவதே -
அத்திமஞானமே, அறிவுதான் - தானாகிய ஞானமாம்—எ-று.
௭-சை.

மெய்ம்மையறி வல்லவென்றது மித்தையான வஞ்ஞா
னத்தை.

(இ-ம்.) சர்வம் பிரமமய மிஃதவை யன்றென்னும் பிர
மோபதேசப்படி சீவேசுர கூடத்தப் பிரமாநியான சகலத்
தையும் நீக்கிச் சேடித்துகின்ற ஞானமே தன்மய ஞானமென
உபதேசித்தா னென்பதாம். (கூஅ)

அ-கை:—‘தம்மையறியும் மறிவதே யறிவுதானே’ என்
றதைக் கேட்ட மாணக்க னிஃதுண்மையாயி னெல்லாருந்
தன்னைத்தான றிந்தவர்களாகவேண்டுமே, அறிந்தவர்களாயின்
சுகதுக்கத்துற் பாதபித்துக்கொண்டு சரிதாது சற்கிருத்திய
ங்கனையுணுறக்கங்களிற் சிரத்தையின்றி யரிய தவத்தான்
மெலித்தியற்றுவானேன்? இயற்றுதலி னிவ்வுடலைத் தானே
னவ் ஞானமன்றாகையின் றுனென்பதற்குப் பொருள் வேறு
ண்டுபோற் றோற்றுகின்றது. இவ்வையத்தை யகற்றவேண்டு
மெனக் கேட்டல்.

கவி:—தானெனு முடம்பிது தனைத்தகிர வேறு
யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே.

(இ-ள்.) தானெனும் - யாவருந் தானென்று சொல்லு. உடம்பிது தனைத்தவிர - இத்தேகத்தை யன்றி, வேறும் - வேறாக, யானெனும்-தானென்கிற, அருத்தமுளவோ - பொருளுண்டோ, அருளுகென - அஹுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமெனச் சீடனிரந்து கேட்க-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) தனக் கனுபவமாயுள்ள தூலதேகத்தை யன்றித் தானென்பதற்குப் பொருள் வேறு கண்டிலன். உளதாய் னிருக்கக் காட்டவேண்டுமென்பதாம். (கூ.)

அ-கை:—அதற்காகிரிய ரருத்தம் வேறுண்டெனத் தோன்ற விதினைக் களைவான் வேண்டி யித்தூலதேகம் கிழமை. அசேதனம், அகர்த்தத்துவம், அசுத்தம், சடம் போலியியக்கம், அன்னியம், பௌதிகமென்னு மிக்குணங்களை யேற்கப் பாலதென்றுணர விக்கவியிற் கிழமையாய் குண முணர்த்தல்.

வேறு.

கவி:—எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல் பாய்மா
விபங்கண் முகங்கால்கை மெய்யென்ன வென்றுத்
தனதா யுரைப்பான் வகுத்திந்த வுனைத்
தானென்ற யார்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.

(இ-ள்.) எனது - என்னுடைய, ஆடை - வஸ்திரம், பொன் - தனம், பூ - நீலம், மகன் - புத்திரன், தையல் - பெண்சாதி, பாய்மா - தாவுகின்றகுதிரை, இபம் - யானை, கண் - கண்கள், முகம் - முகம், கால் - கால்கள், கை - கைகள், மெய் - உடம்பு, என்ன - என்று, வகுத்து - வேறுபிரித்து, என்றும் - எப்போதும், தனதாயுரைப்பான் - ஒருவன் தன்னுடையதாகச் சொல்லுவன், (ஆதலின்) இந்தவுனை - இந்த மா

மிசவுடலை, தானென்று - தானாக, அயர்த்தும் - மறந்தும்,
சொலத்தக்கதன்று - சொல்லத் தக்கதல்ல--எ-று. ஏ-அசை.

ஆடையாதிபியமீறு - பிறிதின் கிழமை; கண்ணாதி மெய்
யீறு - தற்கிழமை.

(இ-மீ.) எனதெனப் படுதலி னித்தேகந் தானன்
நென்பதாம். (௪௦)

அகை:—அசேதனமாங் குணமுணர்த்தல்.

கவி:—தாளாக வூராழி யார்வெந்நில் வீணுத்
தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா
நாளா மலர்ச்சென்னி கூந்தற் கொடித்தேர்
நாணுளு மூர்வானின் வேறாக நாடே.

(இ-ள்.) தாள் - கால்கள், ஊராழியாக - ஊருஞ் சக்கர
மாகவும், வெந்நில் - முதுகிலுள்ள, வீணுத்தண்டு - முது
கெலும்பு, ஆராக - ஐந்துருவானியாகவும், வன்மார்பு - வலிய
மார்பானது, தட்டாக - பீடமாகவும், நாளாமலர் - அன்றல
ருந் தாமரைமலர்போன்ற, சென்னி - சிரசு, மொட்டா -
தாமரை யரும்பு போன்ற சிகரமாகவும், கூந்தல் - சிரமயிர்,
கொடி - கொடி யாகவு மிருத்தலின், தேர் - இத்தேக ரத
மானது, நாணுளும் - அனுதினமும், ஊர்வானின் - நடத்து
வோனுக்கு, வேறாக நாடி - அன்னியமாகக் காணுதி--எ-று.
ஏ-அசை.

இவ்வங்கங்களாற் றேருக்கொத்து நின்றலி னிவ்வுடலைத்
தேரெனவும், ரதாருடனுக்குரதம்போன் றுன்மாவக் குடலன்
னியமாக நின்றலின் ஊர்வானின் வேறெனவுங்கறிஞர். கூற
வே யித்தேக மருத்தர்பத்தியா லசேதனமென்பது பெற்றும்.

(இ-ம்.) தேக மசேதனமெனவுந் தேகி சேதனனென
வுங் கூறியதாம். (சக)

அ-கை:—அகர்த்தத்துவமாங் குணமுணர்த்தல்.

கவி:—கடக்குஞ்ச ரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாத கன்னங்கள் மெய்ப்போ லியக்குங்
கிடக்குந் நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புங்
கிடக்கும் மொருத்தன் நடத்தா விடத்தே.

(இ-ள்.) கடக்குஞ்சரம்பண்ணி - மூங்கில் முதலியவற்
றால் மதயானைபோலச் செய்து, உண்ணின் றொருத்தன் -
ஒருவனுள்ளே புருந்துகொண்டு, கை - தும்பிக்கையையும்.
பாதம் - கால்களையும், கன்னங்கள் - காதுகளையும், மெய்
போல் - நிசம்போல, இயக்கும் - அசைப்பன், நடத்தாவிட
த்து - அவனசைக்காதபோது, கிடக்கும் - அதுவறியிருக்கும்,
(அதுபோல) இவ்வுடம்பும் - இத்தேகமும், ஒருத்தன் - ஒரு
புருடன், நடத்தாவிடத்து - அசைக்காதபோது, கிடக்கும் -
சவமாகப் பூமியில் விழுந்துகிடக்கும்—எ-று. ஏ-அசை.

இதனால் அசைவாதிக்கட்குப் போலி யானைபோன்று வச
னாதிகட்கு இத் தூலவுடல் கர்த்தத்துவ மன்றென்பது பெந்
றாம்.

(இ-ம்.) எல்லாச் சேட்டைகட்குங் கர்த்தத்துவங்
தேகியேயன்றித் தேகமன்றென்பதாம். (சஉ)

அ-கை:—அசுத்தமாங் குணமுணர்த்தல்.

கவி:—ஒருகூறு மனமாகு மொருகூறு மலமாகு
மொருகூ றுடம்பாகு முண்டற்ற வன்ன
மிருகூறு நீயாகி லொருகூறு நீயா
மிழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்ட துடலே.

(இ-ள்.) உண்டற்ற வன்னம் - புசித்துச்சீரணிக்கப் பெற்ற வாகாரமானது, ஒரு கூறு - ஒரு பங்கு, மனமாகும் - மனமாகப் பிலக்கும், ஒருகூறு - ஒருபங்கு, மலமாகும் - மலமாக நீங்கும், ஒருகூறு - ஒருபங்கு, உடம்பாகும் - தேகமாகப் பருக்கும், இருகூறு - இவற்றுளிரண்பெங்கு, நீயாகில் - நீயானால், ஒருகூறு நீயாம்-மற்றொருபங்கு நீயாவை, (அதுநீயாகத் தக்கதன்று) இழிக்கும் - யாவரானு மருவருக்கத்தக்க, மலம்-அமேத்தியம், சோரிடப்பட்டது - கசிந்துகொண்டிருக்கப்பட்டது, உடல் - தூலவுடலாதலின்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) தூலவுடனானென்பதைக் களைவான்வேண்டியிங்ஙனங்கூறின ரென்பதாம். (சுந)

அ-கை:—சடமாங் குண முணர்த்தல்.

கவி:—கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பொறுதே யிருந்தார் கிடந்தார்
தளரா து ரப்பொன்று முயிர்போக வன்றே
தழற்பள்ளி மீதே துயின்றார் சகித்தே.

(இ-ள்.) கிளர் - மிகுந்த, ஆகரத்து - ஆசையினால், உண்ணும் - புசிக்கின்ற, அன்னஞ்சுட - அன்னமானதுசுட, கைகையானது, கிட்ட-அவ்வன்னத்திற்குச் சமீபிக்க, பொறுதே-சகிக்காமலே, இருந்தார் - இருந்தவர்கள், கிடந்தார் - படுக்கையானவர்களாய், தளராதுதுப் பொன்றும் - அவயவங்களிலொன்றுங் குறையாமல், உயிர்போக - உயிர்நீங்க, அன்றே-அக்கணமே, தழற்பள்ளிமீதே-அக்கினிமெத்தையில், துயின்றார் சகித்தே-சகித்து நித்திரைசெய்தார்கள்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) அக்கினியி னுஷ்ணசத்தியை யுணரற்பாலது
இவ்வுடம்பன் மென்பதாம். (சச)

அ-கை:—போலி யியக்கமாங் குணமுணர்த்தல்.

கவி:—நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகா
னிமிர்க்கு முடக்கு மிவன்செய்யு மெல்லாத்
தொழிற்பாலவாமற்றிவ் வுடலஞ்செய்தொழிலுஞ்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

(இ-ள்.) நிழற்பாவை - ரவியாதியாற்காணப்பட்டதேகச்
சாயையும், கண்ணாடியிற்பாவை - ஆடியிற்காணப்படுந் தேகச்
சாயையும், கைகால் - அத்தபாதங்களை, நிமிர்க்குமுடக்கும் -
நீட்டு முடக்கும், (இவையெல்லாம்) இவன் - இம்மனிதன்,
செய்யும் - செய்கின்ற, எல்லாத்தொழிற்பாலவாம் - சமஸ்த
கிரியா வண்ணமாம், (அதுபோல) இவ்வுடலஞ்செய் தொழி
லும் - இத்தேகஞ் செய்யுங்கிரியைகளும், சுடர் - சதோதய
மாகப் பிரகாசிக்கின்ற, ஞாணவடிவானவன் - ஞானசொருபி
யான வாத்தமா, செய்ததொழிலே - செய்யுந் தொழில்களே
யாம்—எ-று. மற்று-அசை.

(இ-ம்.) தேகியின தியக்க மித்தேகத்ததாகத் தோற்று
மென்பதாம். (சரு)

அ-கை:—அன்னியமாங் குண முணர்த்தல்.

கவி:—அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானின் வேறே
யானாவில் ஆனாரை நானென்ன லாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே
செடமானவுடனின்னில்வேறென்றுதெளியே.

(இ-ள்.) அறிகின்றபொருள் - அறியப்படும் வஸ்துக்கள், என்றும் - எப்போதும், அறிவானில் - அறிபவனுக்கு. வேதேயானால் - புறமாகவே யிருக்குமானால், இவ்வுறையை - இம்மாமிச நிறைந்ததேகத்தை, நானென்னவாமோ - நானென்று சொல்லவாமோ, செறிகின்ற புள்ளல்லவே கூடு - அடைந்திருக்கின்ற பட்சியல்லவே கூண்டானது, இவ்வகையே - இவ்விதமாகவே, செடமானவுடல்-சடவடிவமான வித்தேகம், நின்னில் தானானவுனக்கு, வேறென்றுதெளி - அன்னியமென்று தெளிந்துகொள்வாய்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) ஆத்மாவே தானென்பதை யறிவித்ததாம்.(சுக)

அ-நக:—இத்தேகம் பெளதிகமாந் தன்மையுணர்த்தல்.

கவி:—நிலமாகும் வற்பென்ற நெகிழ்கின்ற னீரா

நெருப்பா மிதிற்குட்ட வெல்லாமு மனிலஞ்

சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ்

சடமான வைம்பூத வருவங்க டாமே.

(இ-ள்.) நிலமாகும்வற்பென்றல் - கடினமென்றது பிருதுவியாம், நெகிழ்கின்ற னீராம் - நெகிழ்ச்சியையுடைய சப்பு வாம், இதிற்குட்டவெல்லாமும் - யாவற்றையுமெரிக்குந் தொழிலை யுடையவிது, நெருப்பாம் - அக்கினியாம், அனிலஞ் சலமான - சலிப்பையுடையது வாயுவாம், புரையானவான் - புரையையுடைய தாகாயமாம், இந்தவுடலம் - இத்தேகமும், சடமான - சடத்தன்மையான, ஐம்பூதவருவங்கடாமே - பஞ்சபூதங்களி லேகதேசமா யுண்டான வடிவங்களாம்—எ-று.

(இ-மீ.) பஞ்சபூதகாரியமான தூலதேகஞ் சடமாதலின்
ரூனல்லவென நீக்கினதாம். (சஉ)

அ-நை:—இவ்வேதுக்களாற் தூலதேகத் தானன்றென
வங்கீகரித் திதனை யறியுங் கண்ணுதிய ஞானேந்திரியங்க
டானாக வேண்டுமெனக் கருதிய சீடனைநோக்கி யவைகளுந்
தானல்லவெனக் களைதல்.

கவி:—விழியைப்புமானென்னில் ரவியாதியாலே
விளக்கஞ்செயுமற்ற வருவத்தை யற்றே
லொழியப் படுங்கன்ன முதனாலு மவனன்
றுருக் கண்டகண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

(இ - ளீ.) விழியைப்புமானென்னில் - இத்தூலதேகத்
தை யறியுங் கண்ணையான்மா வெனக்கொள்ளில், ரவியாதி
யால்-சோமசூரியாக்கினியினால், மற்ற வருவத்தை-கண் தவிர
மற்ற வருவங்களை, விளக்கஞ்செயும் - விளக்குவிக்கும், அந்
தேல் - அத்தன்மைத்தாயின, ஒழியப்படும் - அதுநீங்கலாகிய,
கன்னமுதனாலும் - சுரோத்திரமுதலிய நான்குமோ, அவன
ன்று - அவ்வாத்மாவல்ல, உருக்கண்டகண்டன்னை - உருவத்
தை யறிந்த கண்ணை, ஒப்பாகவுன்னே-சமானமாகக் கருது
வாய்—எ-று.

(இ-மீ.) இவ்வேதுக்களாற் சுரோத்திராதிய ஞானேந்தி
ரியமைத்துந் தானன்றென்பதாம். (சஅ)

அ-நை:—முன்னானேந்திரியத் தானல்ல வென்றபடி
கன்மேந்திரியமும் தானன்றெனக் களைதல்.

வேறு.

கவி:—அழலுண்பொருள் கனிலுண்பவை முக்கூறதின்
றணியென்பு நடுக்கூறதுமச்சைக்கிடனாகு [முற்கூ-
மெழில்கொண்டகடைக்கூறதுவாக்காயெழுமென்றே
யியனான்மறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றன வாமே.

(இ-ள்.) உண்பொருள்களில் - உண்ணத்தக்கவைகளில்,
அழல் - உதராக்கினியினால், உண்பவை - சேணித்தசாரமான
வை, முக்கூறு - மூன்றுபங்காம், அதின்முற்கூறு - அச்சா
ங்களில் முதற்பங்கு, அணியென்பு - தரிககப்பட்ட வஸ்தி
யாம், நடுக்கூறது - நடுப்பங்கானது, மச்சைக்கிடனாகும் -
மாமிசத்துக் காதாரமாம், எழில்கொண்ட - அழகிய, கடைக்
கூறது - கடைப்பங்கானது, வாக்காயெழுமென்று - வாக்கிந்
திரியமாமென்று, இயனான்மறை யந்தங்கள் - இயல்பாயுள்ள
நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய வுபரிடதங்கள், இசைக்கி
ன்றனவாம் - சொல்லுகின்றனவாம்—எ-று.

எனவே, பிருதிவியி னமிசமாகி யுணவின் சார வாகார
மாத் தடித்தது எலும்பு, மாமிசம், வாக்கிந்திரிய மாதலின்
கன்மேந்திரிய மைத்தனுள் பிரதமையாயுள்ள வாக்கிந்திரியந்
தானாகா விடத்து மற்றைய நான்குந் தானன்றெனக் குறிப்பி
க்கப்பெற்றும். சாரமாகிய காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்
தார்.

(இ-ம்.) இவ்வேதுக்கனாற் கன்மேந்திரியமும் தானன்
றென்பதாம். (சுரு)

அ-நக.—முன்னர்ப் புறக்கரண நிக்கிரகஞ் செய்தபடியக்கரணங்களை நியதிகளையத் தொடங்கி அவற்றிற் பிராணவாயுவை நியதிகளேதல்.

கவி:—உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறு வர்நீரா
முதிரந்நடு விற்கூறு கடைக்கூறு பிராண
னெண்ணும்மிதி லிருகூறவை நீயாயிடி னன்றோ
விறுகின்றபிராணன்னது நீயாகுவதிகையே.

(இ-ள்.) உண்ணும் புனல் - பானஞ்செய்யுஞ் சலாகாரம், முக்கூறு - மூன்றுபங்காம், அதின்முற்கூறு - அவற்றின்முதற்பங்கு, உவர்நீராம் - மூத்திரமாம், நடுவிற்கூறு - நடுப்பங்கு, உதிரம் - இரத்தமாம், கடைக்கூறு - கடைப்பங்கு, பிராணன் - பிராணவாயுவாம், எண்ணும் மிதில் - எண்ணிக்கையுள்ள விம்மூன்றனுள், இருகூறவை - இரண்டுபங்காயவை, நீயாயிடின. ன்னோ - நீயானால்லவா, இறுகின்ற - நசிக்கின்ற, பிராணன்னது - பிராணவாயுவானது, நீயாகுவது - நீயாகவேண்டுவது, இசை - இதனைச் சொல்லுதி—எ-று. ஏ-அசை.

இதுவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தல். (௫௦)

அ-நக.—இநதிரிய மடங்கிய விடத்தும் பிராணனிருக்கைக் கேது கூறல்.

வேறு.

கவி:—பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணர்வின்மை யால
துணரும் புலன்க ளொழிவாற்
பிராணன தென்னைமன்னை யொழியாது சேனை
நகர்கூழ் வலஞ்செய் பொழுதே.

(இ-ள்.) தஞ்சிலுணர் வின்மையால் - நித்திரையி லுறி
தற் றன்மையில்லாததினாலும், அது - அந்தப்பிராணவாயு.
உணரும் புலன்கள் - விடயங்களை யறியு மிந்திரிய சம்பந்தம்,
ஒழிவால் - விட்டிருப்பதினாலும், பிராணனுமல்ல-பிராணவா
யுவுந் தானல்ல, (ஆயின்) பிராணன தென்னை - பிராணவாயு
வினியக்கமேனெனின், மன்னை - கூடாரத்தி னித்திரையெய
யுமரசனை, ஒழியாது - வட்டு நீங்காமல், சேனை - சேனைகள்,
நகர் - பட்டணத்தை, சூழ்வலஞ்செய்பொழுது - காவலாகச்
சுற்றிவரு மவசரத்தைப்போலும்—எ-று. எ-அசை.

எனவே, அரசனிருக்கு மிடத்தைச் சேனை காப்பதுபோ
லான் மாவிருக்குமிடத்தைப்பிராணன் காக்கின்ற தெனவும்,
உணரும் புலன்களொழிவா லென்பதினற் சொப்பனாவத்தை
யெனவும் பெற்றாம். (மிக)

து-ரை:—அந்தக்கரணமடங்கிய விடத்தும் பிராணனிருக்
கைக் கேதுகூறல்.

கவி:—கரண மொடுங்கவாயு நிகழ்வென்கொ லென்னி
னுடல்காவ லாகு மிலதேன்
மரண மடைந்ததென்று தமர்சுட் டிடாமுன்
வளைவாலின் ஞாளி கொளுமே.

(இ-ள்.) கரணமொடுங்க - கரணங்க ளடங்கின விடத்
தும், வாயு - பிராணவாயு, நிகழ் வென்கொ லென்னில் - சலி
ப்பதற்கே தென்னையெனில், உடல்காவலாகும் - தான்வசிக்
கின்ற தேகத்திற்குக் காவலாகும், இலதேல் - அக்காவலில்
லையாயின், மரணமடைந்த தென்று - ஆன்மா நீங்குவிட்ட
தென்று, தமர் சுட்டிடா முன் - பந்துக்கள் தகனஞ் செய்

வதற்குமுன்னமே,வளைவாலின்-வளைந்தவாலையுடைய, ஞானி
கொளும், - நாயுட்கொள்ளும்—எ-று. ஏ-அசை.

சேவகனாசனை விட்டு நீங்காததுபோல் பிராணனுஞ் சீவ
னைவிட்டு நீங்காதெனவும், கரணமொடுங்க வென்பதினாற்
சுழுத்தியவத்தை யெனவுங் கொள்க.

(இ-ஓ.) பிராணாதி வாயுக்களுங் தானல்லவென நிமிதி
களைந்ததாம். (ருஉ)

அ-கை:—முன்பிராணாதிகளை நீக்கினமாத் திரத்திலவற்
தைப் பிரேராகஞ் செய்யு மனாதி யந்தக்கரணங்களைத் தானெ
ன்ற சீடனை நோக்கியவையு மன்றெனக்கூறுவான் றொடங்கி
மனம் புத்தி யிரண்டும் நீ யன்றெனக் களைதல்.

கவி:—இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத்தி னென்றி

தெனலா விதென்ன தெனலான்

மனமுன மன்னமென்ற வதனாலு மல்ல

மதியல்ல வந்த வகையே.

(இ-ள்) இனமுறவெண்ணவுள்ள - சமட்டியென்றுன்
னத்தகக, காணத்தின் - அந்தக்கரணங்களில், ஒன்றிதென
லால்-ஈதொன்றென்பதினானும், இதென்னதெனலால் - என்
மனதென்றதினானும், மனமுனமன்ன மென்றவதனாலும் -
முன்னமே மனது அன்னசார மென்றதனானும், அல்ல - மன
முந்தானல்ல, அந்தவகையே - அவ்வாதே, மதியல்ல - புத்தி
யுந்தானல்ல—எ-று. ஏ-அசை.

சாமானியத்தா லெவ்வுயிர்க்கரணங்களு மோரினமாகு
மொருமைபற்றிச் சமட்டியாதலின் இனமுறவெண்ணவுள்ள
காணத்தின் எனவும், விசேடத்தாற் றனித்தனி யவ்வ

வுயிர்க்காரணமச்சமட்டியி னேகதேச வியட்டியாதலின் ஒன்றி
தெனலாலெனவும், தானொருமுதலாகா தொன்றிற்குக் கிழ
மையாக நின்றலின் இதென்னதெனலா லெனவுங் கூறினார்.
முன்னர் “எனதாடைபொன்பூ மகன்றையல்பாய்மா”வென்ற
கவியிற் றாலதேகத்தை யெனதென்றது பிறிதின்கிழமையும்
இக்கவியில் மனதையெனதென்றது தற்கிழமையும் மென்க.

(இ-ம்.) மனதையு மதன் சம்பந்தமான புத்தியையுந்
தானல்லவென நியதிசீனந்ததாம். (௫௩)

அ-கை:—அகங்காரமும் தானன்றென நிரூபித்தல்.

வேறு.

கவி:—இடரின் புளதாய் நிலையற் றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங்க ளிலாயெவரு
மடரும் பிறவிக் கடியென் றுணரு
மகங்காரமு நீயல வென்றறியே.

(இ-ள்.) இடரின் புளதாய் - துன்பமே யின்பமாகவும்,
நிலையற்று - நிலையில்லாமல், அறிவற்று - தன்னையறியு முணர்
விழந்து, எண்ணுங்கரணங்களிலாய்-நான்கென வெண்ணு மந்
தக்கரணங்களி லொன்றாகவும், அடரும் பிறவிக்கு - ஒருங்
கிய சன்மங்களுக்கு, எவரும் - யாவரும், அடியென்றுணரும்-
மூலமாகவு முணர்த்தக்க, அகங்காரமும் - அகங்காரமும்,
நீயலவென்றறி - உனதெதார்த்த சொரூபமல்லவென்றறிதி
--எ-று.

(இ-ம்.) விஷயங்களை நானென் றபிமானிக்கு மகங்கார
மும் தானல்லவென நீக்கியதாம்.

அ-ருக:—சித்தமுந் தானன்றெனக் களைதல்.

கவி:—ஐயப் படலோர் பொருணிச் சயமா

யறியப்பட லியானென தென்றுமதஞ்

செய்யப் படல்செய் வதுசிந் தீனையாஞ்

சித்தம்மது வன்றென நீதெளியே.

(இ-ள்.) ஓர் பொருள் - ஒருபொருளை, ஐயப்படல்-மன
தினாற்சம்சயித்தலும், நிச்சயமாயறியப்படல் - புத்தியினாணிச
சயித்தறிதலும், யானெனதென்று - அகங்கார மமகாமமாக.
மதஞ்செய்யப்படல் - மதங்கொள்ளுதலுமாகிய செயல்களை,
செய்வது - செய்கின்றதிற்றானே, சிந்தனையாம் - சிந்தனாவி
வமாயுள்ள, சித்தம்-சித்தமும், அதுவன்றென - அவ்வான்மா
வாகாதென்று, நீதெளி - நீதெளிந்த கொள்வாய்—உ-று.

(இ-ய்.) சித்தமுந் தானல்லவென நீக்கியதாம். (இரு)

அ-கை:—தூல முதலிய நான்கும் நீயல்லவெனக் களை
தல்.

கவி:—முன்னாக வுடம்பது சித்தமதே

முடிவாக மொழிந்த பொருட்டிரடா

னின்னாகில நீயறியும் பொருளாய்

நிகழ்கின்றத னாலென நின்மலனே.

(இ-ள்.) முன்னாகவுடம்பது - தேகமானதாதியாக,சித்த
மதேமுடிவாக - சித்தமானதீருக, மொழிந்த-சொல்லிய,பொ
ருட்டிரடான் - விடயசமூகங்கள், நீயறியும் பொருளாய் - உன்
னாலறியப்படும் பொருளாக, நிகழ்கின்றதனால் - விளங்குகின்
றதினால், நின்னாகில - உனதெதார்த்தவடிவமல்ல, என நின்
மலன் - என்றும்லாகிதரான குருமூர்த்தி சொல்ல—உ-று.

(இ-ஊ) ஸ்தூலகுக்கு மங்களீதத் தானல்லவென நீக்கின
சாட.

அ-கை:—ஆகவன மருளிசெய்த வாசிரியரை நோக்கி
விருத்தி நீங்கின விடத்தன்னது சூனியமாதலின் இதுதானே
யானாகுவதென மாணுக்கன் வினாசல்

கவி:--உன்னு ஸ்தூலபாபுமியா வையுமுன்
ஹருவென்றென வோதனை யொகதுமெனக்
சென்னு ஸ்தூலபாபுமியா பொருளோ
யானாகுவ தென்றன மொன்றலுமே.

(இ-ஈ) உன்னுலறியப்படும் - உன்னுலறியப்பட்ட, யா
வையும - சகலவஸ்துக்களும், உன்னுரு வன்றென - உனது
சொருபமல்லவென்று, சூனியம்-உரைத்தீர், ஒக்குமெனக்கு -
என்னனுபவத்திற் கொத்திருக்கின்றது, என்னுலறியாது -
என்னுலறியப்படாமல், ஒழியும்பொருளோ - ஒழிந்திருக்குஞ்
சூனியமாகிய காரணசரீரமோ, யானாகுவது - நானெனப்படு
வது, என்றனை - என்றுமானுக்கன்வினவினன், என்றலும்-
என்று வினாவலும்--எ-று. ஏ-அகை.

(இ-ஊ) அறிபடும் பொருளனைத்துக் தானல்லவென்ற
கூதனா லறியப்படாதசூனியநதரி எனமாயிற்றென்பதாம். (இள)

அ-கை --அறியாமையாகிய காரணதேகமும் தானல்ல
வென சிருபித்தல்.

கவி:—அறியாப்பொருள் காரண மாயகுறித்
தறியும்பொருள் காரிய மாமுனகிற்
நெறியாற்றிகழ் நான்மறை யந்தமெலா
சீயன்றென வோது நிரந்தரமே.

(இ-ள்.) அறியாப்பொருள் - அறியப்படாத வஸ்து. சரணமாயை - மூலாஞ்ஞானமாம். குறித்தறியும்பொருள் - ஆஃ தெனக் குறித்தறியப்படும் வஸ்து. கரியாமூலகு - கரியமானசகத்தாம், இந்நெறியால் - இமார்ந்தத்தினால், திபு நான்மறை - விளங்காவினற நான்குவேதங்களின, அந்தமெல்லாம் - மூலவாயுள்ள வுபசிடதங்ஙனானததம், நியன்றொன - இவ்வறிவறியாமை நியல்லவென்று, ஒது சரணதம - இடைவிடாம லெவ்விடதது நெடுததுசச்ச வ்லுப - ன-ம. ஏ-அசை.

(இ-ஓ.) அறியப்படுங் தாலுக்குமத்தோ டறியப்படாத காரணதேகத்தையும் நியதினைநசாரொன்பதாம். (இ-அ)

அ-அசை—அந்நனங் களைந்தவிடத்துச் சாரணகவினங்குவ தினையதெனவு ம் தினனந் த்குப் பட்டபடுமெனவுங் கூறல்.

கவி:—அறியும் பொருளன் றறிபாட பொருளன்
 றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
 பொறியின் வழிநின் றறியும் பொருளோ
 போதக கண்ணிழித தறியும் பொருளே.

(இ-ள்.) அறிவாகிய - அறிவேவடிவாயுள்ள, நீயெனுமப் பொருடான் - நீயென்னு மந்தத் துரியப்பொருளானது, அறியும் பொருளன்று - திருசியமும்ல்ல, அறியாப்பொருளன்று - அதிருசியமும்ல்ல, (ஆயின் ஆஃது) பொறியின்வழிநின்று-மஹ தியைம்பொறி மார்க்கமாக நின்று, அறியும்பொருளோ - காணும் வஸ்துவோ, போதக்கண்விழித்து - அறிவாகியநேத்திர மலர்ந்து, அறியும்பொருள் - தானேதானாயறியும் பாவஸ்து வாம்—க-ம. ஏ-அசை.

அறியப்படுவது பிரதிபிம்போபாதியும் அறியப்படாது அவிச்சின்னோபாதியு மாதவினாணும், இவ்விரண் பொதியுந் தோற்றிமறைவதற்காதாரமாயும் அவற்றையங்கங்கேயசதுவா நின்றறிந்தும் அவை யாகாததாயும் விளங்குவது சைதன்னிய மாகிய வறிவாதவினாணும் இவையாவும் நிற்பாளிகழப்படுதலி னவ்வறிவே நீ யாமென்றற் கையமின்றாதவினாணு மிவ்வனங் கூறப்பட்டது.

(இ-ம்.) அத்துவித வஸ்துவே தானெனத் தரிசிப்பித்த தாம்.

ஆ-கை:—இதுபரியந்தம் அவத்தாத்திரயங்களுள் வறி வறியாமையுளே நீயதிகளைந்து அவற்றிற் கதிட்டானமான தரிய வியாபகத்தையே வஸ்துவென வாசிரிய ருபதிசசித்த டடி வேதப்பிரமாணமு சிருபிக்கத் தொடங்கல்.

கவி:—வேதப்பொரு டானிது வேறுசொலும்
வினையாவையு மன்றொரு வேறுமிலாப்
போதப்பொரு ளந்த மறைக்கணியாம்
புனிதப்பொரு டத்தொ மசிப்பொருளே.

(இ-ள்) வேதப்பொருடானிது - இதுவே வேதநிச்சய மாம், வேறுசொலும் - இதற்குவேறு கச்சொல்லப்பட்ட, வினையாவையுமன்று - கன்மத்துக் கீடாக வந்த சகல மதநிச்சயங் களுமல்ல, ஒருவேறுமிலா - கிஞ்சித்துந் தனக்கன்னியமென்பதில்லாத, போதப்பொருள் - ஞானவஸ்துவானது, அந்த மறைக்கணியாம் - அழகிய வேதத்தின் சிரோரத்தினமாக விளங்கும், புனிதப்பொருள் - அந்தப்பரிசுத்தமான வஸ்து, தத்தோமசிப் பொருள் - சாமவேதத்தின் தத்துவமசி யென்னும் மகாவாக்கியத்தின் பொருளாம்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) அநாதுயான சாமவேத மகாவாக்கியத்தைத் தனதுபதேசத்திற்குச் சகாயமாகநிரூபித்ததாம். (சூ ௦)

அ-கை:—மகாவாக்கியத்தின் பதப்பொருள் மூன்றையும் நிரூபித்தல்.

வேறு.

கவி:—நிமலமாம்பர மதுனெ னும்பொரு
ணீயெனும்பொருள் சீவனே
யமலமான விரண்டி னயிர்க்கிப
மசிபதப்பொரு ளாவதே.

(இ-ள்.) அதுவேனும்பொருள் - முற்கூறிய மகாவாக்கியத்தின் முதற்பதமான சத்தென்பதன்பொருளானது, நிமலமாம்பரம் - நிம்மலமான வீரனும், நீயெனும்பொருள் - இரண்டாமபதமான துவமென்பதன்பொருள், சீவனே - சீவனும், அமலமான - களங்கமற்று, இரண்டினயிக்கியம் - பிரமகூடத்தவயிக்கியமே, அசிபதப்பொருளாவது - மூன்றாம்பதமான அசிபதத்தினருத்தமாம்—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியத்தின் றற்பதந் துவம்பத மசிபதமென்னு மாரியபதத்தை யது நீ யானெனத் தமிழ்ப்பதயாக்கிப் பிரமகூடத்த வயிக்கியமென்பது அதன் முக்கியப்பொருளுெனப் புகுத்துக்கூறினதாம். (சூ ௧)

அ-கை:—கூடத்த பிரமமென்னு மிரண்டுமொன்றாயுா மெங்ஙனமென வினாதல்.

கவி:—அருமை யாகிய பிரம மூன்னிலை
யாகு மாருயிர் பின்னிலை
யிருமை யான விரண்டி னயிக்க
மெய்து மாறெவ னென்னவே.

(இ-ஸ்.) அருமையாகிய - அரிதான, பிரமம் - பிரமமானது, முன்னிலையாகும் - முதலிலுள்ளதாம், ஆருயிர் - நிறைந்த கூடத்தன், பின்னிலை - பின்னுள்ளதாம், இருமையான - துலிதமான, இரண்டின் - இவ்விரண்டினது, அயிர்க்கம் - அயிக்கியமானது, எய்துமாறு - அடையும்வகை, எவனென்ன - எவ்வண்ணமெனக் கேட்க—எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) இரண்டினைக்கிய மென்றது; பிரமம் கூடத்தனிலா? கூடத்தன் பிரமத்திலா? இங்ஙன பிரண்டானது எங்ஙனமொன்றுபடும்? அங்ஙன மொன்றுபடினுங்கலவாசே? கலவாவிடி னொருபோது பிரிந்துவருமே? அங்ஙனம் பிரியினயிக்கியமாயிற்றென்பது கூடாதே? ஆதலாலதனுண்மைதொரிவிக்கவேண்டுமென வினாவினதாம். (சுஉ).

அ-கை:—சீவேசுரபேத முபாதி யாலெனவு உலவுபாதி களில் சீவனுக் கினையதெனவுங் கூறல்.

கவி:—உபாதி யால்வரு பேத மேயிவர்

பேத மொன்றுறு முயிரினின்

கபாதி யாமுடல் போலி றைக்குள்

கார ணாதிகள் காயமே.

(இ-ஸ்.) உபாதி யால் - காரணகாரியோபாதியினால், வருபேதமே - வாரின்றபேதமே, இவர்பேதம் - இச்சீவேசுரபேதமாம், ஒன்றுறுமுயிரினின் - இப்பேதமடைந்த சீவனுடைய, கபாதி யாமுடல் போல் - கபவடிவமான தூலமுதலிய வேழைப் போல, இறைக்குள் - ஈசுரனுக்குள்ள, காரணாதிகள் காயம் - சர்வகாரணன் முதலிய வேழும் மூன்றுதேகமாம்—எ-று.

சீவனுக்கேழாவன—தூலம்-க, இந்திரியம்-க, கரணம்-ச, பிராணன்-க ஆகிய வேழும் மூன்று சரீரமாம். இப் பிரதிபிம்.

நூ

சசிவன்னபோதம்.

பம் மாயையிலும் அவித்தையிலு மெனக்கொள்க. சபமென்
றதைத் தூலமென்றது காரணவாகு பெயர்.

(இ-ம்.) சீவ வுபாதியை வகுத்துக் கூறி ஈசுர வுபாதி
யைத் தொகுத்துக் கூறியதாம் (சூங்)

அ-கை:—ஈசுரனுபாதி யேழையு நிரூபித்தல்.

கவி.—ஈசன் முற்றறி வான்வியாபி
யெவைக்கு மேது வியமபுமா
காச கன்னிரு பாதி பாவனை
கார ணாதிக ளாவதே.

(இ-ள்.) ஈசன் - சர்வேசனெனவும், முற்றறிவான் - சர்
வஞ்ஞனெனவும், வியாபி - சர்வாநதரியாமியெனவும், எவைக்
குமேது - சர்வநாரணனெனவும், இயம்பும் - சொல்லப்பட்ட,
மாசாசகன் - சர்வத்தியெனவும், நிருபாதி - சர்வசங்காரனெ
னவும், பாவனை - சர்வ சிருட்டியெனவுங் கூறிய வேழும்,
காரணாதிகளாவது - காரணசரீர முதலிய மூன்று சரீரங்க
ளாம்—எ-று. ஏ-துசை.

யாவற்றிற்கு மேலானவன் ஈசனெனவும், யாவையு மறி
பவன் முற்றறிவானெனவும், எவற்றினும் நிறைந்திருப்பவன்
வியாபியெனவும், எவற்றிற்குங் காரணமானவன் எவைக்கு
மேதுவெனவும், யாவையு மிரகிப்பவன் மாகாசகனெனவும்,
யாவையு மழிப்பவ னிருபாதியெனவும், யாவையுஞ் சிருட்
டிப்பவன் பாவனையெனவுங் கொள்ளுத லவசரம்பற்றியென்க.

(இ-ம்.) ஈசுரனுபாதியை வகுத்துக் கூறினதாம். (சூச)

அ-கை:—உபாதி கணீங்கும்படி யவற்றின் தன்மைகளை
நிரூபித்தல்.

கவி:—நீதி யாலிரு பாதி நீங்கிட
நீயெ னச் சொல் பதத்தினு
மாதி யாகிய தற்பத தத்து
மசுத்த சுத்த முரைத்துமே.

(௮-பா.) நீதியால் - வேதங்களுக்கூறிய வொழுங்கின்படி,
இருபாதிநீங்கிட - காரணகாரியவுபாதி கணீங்கும்பொருட்டு,
நீயெனச் சொல் பதத்தினும் - நீயெனப்படுங் துவம்பதத்தி
லும், ஆதியாகிய தற்பதத்தும் - முதற்கண்ணுள்ள தற்பதத்
துள்ளுமுள்ள, அசுத்தம் - அசுத்ததோபாதியும், சுததம் - சுத்
தோபாதியும், உரைத்தும் - சொல்லுவாம்—எ.மு. ஏ-அசை.

(௯-ம்.) ஸ்வேசுர கற்பனை நீங்க வவற்றின் சுத்தா சுத்
தவகளைக் கூறத்தொடங்கினு ரென்பதாம். (சுரு)

அ-கை:—துவம்பதத்தின் சுத்தாசுத்த நிரூபித்தல்.

கவி:—ஆக முன்றிக டேழு நானென
றெம்ப தத்தி னசுத்தமே
மோக மின்றிய சான்று நானென
றெம்ப தப்பொருள சுத்தமே.

(௧௦-பா.) ஆகமுன்றிகழ்-தேகமுதலாக விளங்கிய, ஏழுநா
னெனல் - ஏழையு நானெனக் கொள்ளுதல், தொம்பதத்தி
னசுத்தமே-துவம்பதார்த்தத்திற்குசுத்தோபாதியாம்,சோகமி
ன்றிய-துக்கமில்லாத, சான்றுநானெனல்-சாட்சியே நானென்
பது, தொம்பதப்பொருள் - துவம்பதார்த்தத்திற்கு, சுத்தம்-
சுத்தோபாதியாம்—எ.மு. ஏ-அசை.

(இ-மீ.) அசுத்த சுத்தமான சீவகூடத்த விலக்கணத்
தெரிவித்ததாம். (சுசு)

அ-கை:—தற்பதத்தின் சுத்தாசுத்த நிரூபித்தல்.

கவி:—அகில காரண மாதி நானென
றற்ப தத்தி னசுத்தமே
சகல காரண சான்று நானென
றற்ப தப்பொருள் சுத்தமே.

(இ-ள்) அகிலகாரணமாதி - சர்வகாரணன் முதலியனெ
ழும், நானெனல் - நானென்பது, தற்பதத்தி னசுத்தமே -
தற்பதார்த்தத்திற்குக் கத்தோபாதிபாதி, சகலகாரணம்-சர்வகா
ணகிவேழிற்கும், சான்று நானெனல் - சாட்சியே நானெ
ன்பது, தற்பத-பொருள் சுத்தமே-தற்பதார்த்தத்திற்குச் சுத்
தோபாதிபாதி—எ-று

(இ-மீ.) அசுத்த சுத்தமான வீசுரபிரபத்தி னிலக்கணத்
தெரிவித்ததாம். (சுசு)

அ-கை:—அசிபதார்த்த தரிசனஞ் செய்வித்தல்.

கவி:—செறிந்த காரண காரியங்கள்
சிதைந்து மேலுறு சித்தநா
யறிந்த வாதினை தானு மற்றதல்
வசிப தப்பொரு ளாவதே.

(இ-ள்.) செறிந்த - நெருங்கிய, காரண காரியங்கள்-சுசு
னது காரணோபாதியுஞ் சீவனது காரியோபாதியும், சிதைந்து-
நசித்து, மேலுறு சித்தநாய் - மேலுள்ள பிரமகூடத்தநாய்,
அறிந்த வாதினை தானும் - இவ்விரண்டாகத் தெரிந்தவாசனை

யும், அற்றது - லயித்தது. அசிபதப்பொருளாவது - அசிபத
த்தி னருத்தமாம்—எ-று. ஏ-அசை.

அசிபதத்திற்குக் கூடத்த பிரமென்ப தசுத்தமும்,
அதுவேயிது விதுவேயது வென்னு மயிக்கியத்தி லவ்விருவா
சுனை நீக்கமே சுத்தமுமாமைன்க.

(இ-ஈ.) சுருதிப் பிரமாணங் காரணமாகத் தானேதும்
வஸ்து நிச்சயத்தைத் தரிசிப்பித்ததாம். (சு-அ)

அ-கை—முதலிய சுத்தா சுத்தங்களை முக்கியவிவக்
கியமென நிரூபித்தல்.

கவி:—அசிபத யாசிப நிருப தத்தினு
புக்கி யப்பொருளாவதே
விசுத்த மான திகுகி யப்பொரு
வென்று சொல்லுவா விமலரே.

(இ-ஊ) உசுத்தமாகியது - அசுத்தமெனப்படுவது, இரு
யத்தினும் - இரண்டு பதங்களினும், முக்கியப்பொருளாவ
தே - முக்கியார்த்தமாம், விசுத்தமானது - பரிசுத்த மெனப்
படுவது, இலக்கியப்பொருள் - இலக்கியார்த்தமாம், என்று
சொல்லுவர் விமலர் - என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்—
எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ஈ.) அசுத்தம் முக்கிய மெனவும் சுத்தம் இலக்கிய
மெனவும் கூறியதாம். (சு-ஆ)

அ-கை:—அம்முக்கிய விவக்கிய மினையவென நிரூபித்
தல்.

கவி:—முரண்ட சீவ பரங்க டம்முடன்
முக்கி யப்பொரு ளாவதே
இரண்டில் வேற்று சிற்சொ ரூப
மிலக்கி யப்பொரு ளாவதே.

(இ-ள்.) முரண்ட - வேறுபாடான, சீவபரங்கடம்-சீவே
கார்களுடைய, உடல் - சமட்டி வியட்டி தேகங்கள், முக்கியப்
பொருளாவது - முக்கியார்த்தமாம், இரண்டில் - இவ்விரண்
டுடலின் கண்ணும், வேற்று - வேற்றுமையின்றி விளங்கும்,
சிற்சொரூபம் - கூடத்தப்பிரமம், இலக்கியப் பொருளாவது -
இலக்கியார்த்தமாம்—எ-று. எ-அசை.

(இ-ம்.) சீவேசர்க ளவத்தாத்திரய சம்பந்தம் முக்கிய மெ
னவும் அச்சம்பந்தம் நீங்கினவிட மிலக்கியமெனவுங் கூறின
காம்.

உ-மக:—இலக்கணவாக்கியப்படி புபாதினை நீக்கின
விடத்துள்ள வஸ்து வெளிப்படுமென நிரூபித்தல்.

கவி:—ஊக்கி யப்பர சீவர் தங்க
ளுடம்பி ரண்டு மிலக்கண
வாக்கி யப்படி நீக்கி னாலொரு
வஸ்து வேபர வஸ்துவே.

(இ-ம்.) ஊக்கி-உற்சாகங்கொண்டு, அப்பரசீவர் தங்கள்-
அந்தப்பரஜீவர்களின், உடம்பிரண்டும் - சமட்டி வியட்டியான
தேகங்களிரண்டையும், இலக்கண வாக்கியப்படி - லட்சண
வாக்கியப்பிரசாரம், நீக்கினால் - பிரித்துவிட்டால், ஒரு வஸ
துவே-ஒப்பற்ற கூடத்த பிரமமே, பரவஸ்து - மேலானவயிக்
கிய வஸ்துவாம்—எ-று. எ-அசை.

(இ-ம்.) விலட்சணமான கூடஸ்த பிரமமே சலட்சண
மன வத்துவிதவஸ்து வென்பதாம். (எக)

அ-நக:—அவ்விலக்கணை மூன்றென நிரூபித்தல்.

கவி:—ஒரில் விட்டதும் விட்டி டாதது
மூபய மும்மென வுணர்வுளோர்
தேரி லக்கணை திரிவி தத்தி
லிசைப்பர் மற்ற தியம்புவாம்.

(இ-ம்.) ஒரில் - விசாரிக்கின், விட்டதும் - விட்டலக்
கணையெனவும், விட்டிடாததும் - விடாதலக்கணையெனவும்,
உபயமும்மென - விட்டுவிடாத லக்கணையெனவும், உணர்வு
ளோர் - அறிவுள்ளவர்கள், தேரிலக்கணை - தெரிந்தறியு மில
க்கணைகளை, திரிவிதத்தி லிசைப்பர் - மூன்றுவிதமாகச் சொ
ல்லுவார்கள், மற்ற தியம்புவாம் - அதனைச் சொல்லுவாம்—
எ-று.

(இ-ம்.) முற்கூறிய விலக்கணவாக்கிய மூன்றுவிதமெ
னவும் அவற்றினும் மிணையவெனவும்கூறினாரென்பதாம். (எஉ)

அ-நக:—விட்டலக்கணையின் சொரூபநிரூபித்தல்.

கவி:—மஞ்சு கூப்பிட லென்றல் போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே
விஞ்சு கோடம தென்றல் போலவும்
விட்ட லக்கணை யாவதே.

(இ-ம்.) மஞ்சு - மஞ்சமானது, கூப்பிடலென்றல்போல
வும்-சத்திக்கின்றதென்று சொல்லுதல்போலவும், வடபகீரதி-
வடகந்தையினிடத்து, உள்ளதே விஞ்சுகோடம தென்றல்

போலவும் - பெரிய விடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்று சொல்லுவதுபோலவுரிருக்கும், விட்டலக்கணைய வது - விட்டலக்கணையெனப்படுவது—எ-று. ஏ-அசை.

மஞ்சுகூப் பமாவென் றதைவிட் டதற்குள் ஒரு பருடனிருந்து கூப்பிடுகின்ற நென்று லட்சியிப துபோலவுந், கவகைக்க ணிடைச்சேரி யிருக்குமாவென் றதைவிட் டதனகரையி லிடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்று லட்சியிப்பதுபோலவும், சடரான தேகாங்க ளறிமாவென் றவற்றைவிட்டகன்கணுள்ள டீசியான கூடத்தே யறிகின்ற நென்று லட்சிவிப்பதனால் விட்டலக்கணையெனப் பெயராயிற்றெனக் கொள்க.

(இ-ஓ.) அநி, த் தியாமயமானவனாத்மாவைவிட்டு வீரத்தியாமயமான வாத்மாவை லட்சியிக்கவேண்டு மென்பார். (௭௩)

அ-நக:—விடாதலக்கணையின் சொருப நிருபித்யம்.

கவி:—சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின

தென்னு செப்புநல் போலவே

கவலை யின்றி விடாத லக்கணை

யென்று நீகொள கருத்திலே.

(இ-ஓ.) சிவலையின்றது - சிவப்புநிற்கின்றது, வெள்ளை போயினதென்று - வெள்ளை போகின்றதென்று, செப்புநல் போல - ஒருவன் சொல்லுமாறுபோல, கவலையின்றி - துன்பமின்றி, விடாதலக்கணை யென்று - விடாதலக்கணையா மென்று, நீ கொள்கருதில் - நீ கருத்திற்கொள்வாய்—எ - று. க - அசை.

சேமாவையும் மென்னாவையும் சுண்டாமோ வென்டவற்
குச் சிவலை நிற்கின்றது வெள்ளை போகின்றதென்ற வசனத்
தில் செம்மை வெள்ளை யென்னும் குணங்கள் அசேதனமா
தலினுளும், தாமொரு முதலன்றாகையானும், போக்கு வரவு
முதலிய செயல்சு டமக்குரிய தன்மெனக்கண் டவை கார
ணமாகத் தமக் கபேதமாய் முதலாய் முன்ன வடிவமாகிய
குணியை யங்ஙனே தேவத்தேருக்குக் குறிப்பித்து நின்றாற்
போலச் சச்சிதானந்த மென்றுங் குணங்கள் அசேதனமாதலி
னுளும், தாமொரு முதலன்றாகையானும் பிரவிர்த்தி நிவிர்
த்தி முதலிய சத்திக டமக் குரியதன்மெனக்கண் டவை
காரணமாகத்தமக் கபேதமாய் முதலாயுநின் மெற்கணுஞ்
சதோதயமாக விளங்குஞ் சுயஞ்சைதன்னிய சொரூபமாகிய
குணியை யங்ஙனே தீவரதமர்க்குக் குறிப்பித்து நின்றவி னிவ்
வுவமை கூறலாயிற்று.

(இ-ம்.) வஸ்துவுக்குரிய குணங் காரணமாக வவ் வஸ்து
வை லட்சியிக்கவேண்டு மென்பதாம். (எச)

அ-கை:--விட்டுவிடாத விலக்கணையின் சொரூபநிரூபித்
தல்.

கவி:--மேவும் விட்டு விடாத லக்கணை
மெய்ம்மை யாதெனி னந்தவித்
தேவ தத்த னெனும்பொ ருட்படி
சிந்தை செய்திடு தீரவே.

(இ-ள்.) மேவும் = முன்கொல்லிய, விட்டுவிடாத லக்
கணை - விட்டுவிடாத லக்கணையின், மெய்ம்மை யாதெனின்-
உண்மை யாதென்றால், அந்தத் தேவதத்தன் - அந்தத் தேவ

சுத்தனே, இத்தேவதத்தன்-இந்தத் தேவதத்தன், என்னும் பொருட்படி - என்னு மருத்தத்தின்படி, சிந்தைசெய்திடுதீர வே - தீர்வையாகச் சிந்திப்பாய்—எ-று. ஏ-அசை.

அநிர்த சுட துக்கமான கற்பனா சொரூபத்தை விட்டுக் சச்சிதானந்த யதார்த்த சொரூபமே யாவும்ென் றென்றையும் விடாமற் சிதானந்தமாத் திரமாயிருத்தலின் விட்டுவிடாத லக்கணையெனப் பெயராயிற்று.

(இ-பி.) பிரமமே கூடத்தன் கூடத்தனேபிரமமென்னு மிடத்து விவ்விரு நாமங்களு நீங்காம லீங்கித் தனியாய் நின் றதே யத்துவித சொரூப மென்பதாம். (எங்.)

அ-நக:—விட்டுவிடாத விலக்கணைப்படி தன்னேத்தா னாகக் காண்பாயென நிரூபித்தல்.

கவி:—விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டு
விடாதலக்கணை தனையுநீ
விட்டு விட்டு விடாத லக்கணை
யால்வி ளங்கு விளங்கவே.

(இ-பா.) விட்டலக்கணை தனையும் - விட்டலக்கணையா னிச்சயித்த நீயென்னுங் கூடத்தனையும், விட்டு - நீங்கி, விடா தலக்கணை தனையும் - விடாத லக்கணையா னிச்சயித்த வது வென்னும் பிரமத்தையும், விட்டு - நீங்கி, விட்டுவிடாத லக் கணையால் - யாவற்றையும் விட்டுவிடாம லேகமாய் விளங்கிய வானுயென்னும் பாவஸ்துவால், விளங்கு விளங்க - யாவந் தா னுய் விளங்கும்படி விளங்குவாய்—எ-று. ஏ-அசை.

எனவே யாவையு நீக்கித் தான்மாத்திர மிருப்பது விட்ட லக்கீனையெனவும், இங்ஙனமிருக்கின்ற தானே யாவுமாயிரு ப்பது விடாதலக்கீனையெனவும், சர்வமூமல்ல சர்வமூமா மெ ன்ற வசனத்திற் றுஞ் தானல்ல வென்ற விரண்டு பதத் தினு முள்ள தாமல்லவெனப் படுபாதி யாதலானுந் தானேன் பதே முழுந்நு மிருக்கையானும் விட்டுவிடாத லக்கீனையெனவும் பொருள்படுமாறு காண்க.

(இ-1.) இதுவே சாமவேதத்தின் முடியின் விளங்கிய மகாவாக்கியத்தின் பத பதார்த்தங்களினிச்சயம். இந்நிச்சயப் படி தானும் விளங்குவதே தன்சொருபு மென்பதாம். (எசு)

அ-மை:—முன்னுபதேசித்த குருவாக்கியப்படி சுருதி நிச்சயத்தையுந் தெரிந்து அதன்படியே யனுபவங் காணத் தொடங்கிய சீடன் வினாவல்.

கவி:—போது மேவிய தேசம் விட்டொரு

புருட னைக்கொளு மாறுபோ

லோது மீருடல் கண்டு விட்டத

னுண்மை காண வுரைத்திடே.

(இ-2.) போது - காலமும், மேவிய - இருந்த, தேசம் - தேசமும், விட்டி - (வேடமும்) விட்டி, ஒருபுருடனை - ஒரே புருடனை, கொளுமாறுபோல் - கொள்ளுகின்ற விதத்தைப் போல், ஒதுமீருடல் - முன்சொல்லிய விரண்டு தனுவையும், கண்டு விட்ட - தரிசித்து நீக்கிய, தன்னுண்மை காண - தானேன்னுந் தத்துவத்தைத் தரிசிக்க, உரைத்திடு - அருள்செய்யவேண்டுமெனச் சீடன் வினாவலை.

MAHAMAHOPADHYAYA

Dr. H. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

ஈருட லென்றது சீவனுக்குக் காரியோபரதியேழும் ஈசனுக்குக் காரணோபரதியேழு மெனக் கொள்க.

எனவே, ஒருபுருடன் பொருட்செல்வத்தை விரும்புங்காலத்திப்பூவிற கரணாகவு மருட்செல்வத்தை விரும்புங்காலவ்வனத்திற் றுறவியாகவு மிருத்தபோதினு மவ்வேடங்கட் கரசன் றுறவியென்னும் நாமரூபமே யன்றி யப்புருட னெக்காலத்தினு மொருவனையாவன். எங்ஙனமெனின், ஆத்மகோடிகளைச் சவரணை பண்ணுமிமித்த மவர்களிற் றுஷ்டநிங்கிரக சிட்டபரிபாலனஞ் செய்யுத் தொழிலுக் குரிய வரசவேடங்கொண்ட புருடனை பின்பு தன்னைச் சவரணை பண்ணுமிமித்தந் தனதுத்திரியங்களிற் குருமாமான காமக் குரோதாதிகளைக்களையு நிக்ரகமும் விவேகமாதியவைகளைக் காக்கும்பரிபாலனமுஞ் செய்தற்குரிய தவவேடங் கொண்டா மெனக் கண்டவக்கணமே யவனை யிவ னிவனை யவனென்னு மேகத்துவம் விளங்கும்; அது விளங்கக் காலம் வேடமிடமென்னும்விகற்பந் தோன்றாதவனாகவிளங்கும். அதுபோலச் சதோதயமாக விளங்கிய வோர் வஸ்துவே தன்னுல்லரசத்தினுற் றனதம்சமாகத் தோன்றிய வாத்மகோடிகளைச் சவரட்சனை செய்யுமித்த மண்க ளுள்ளத்தின்க ணிருந்தவர்கடிக் குணத்தைமாத்நிச் சற்குணங்களை வருவித் ததனுற் றுனாக விளங்கச்செய்யுஞ் சிருட்டியாதி தொழிலுக்குரிய வீசுவேடங் கொண்டபிரமமாகவும், இவ்வாத்மகோடிகளிடத்துத் தானிருப்பதைத் தானாகவே காணு மிமித்தந் தானே தனித் தனியே தன்னைக் சிந்திக்கும் விசாரணைசெய்யுத் தொழில்புடைய சீவவேடங்கொண்ட கூடத்தனாகவும், பிரமமே கூடத்தன் கூடத்தனை பிரமமெனக் காணும்போது அவன் இவ

னென்னுந் துவித நீங்கிச் சுயஞ்சித்தாகவும் விசங்குமாநலி
னவ் வெதார்த்தத்தை யுள்ளபடி யறிவதே விட்டுவிடாத
லக்கணையின் பபனென்பதாயிற்று.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் பிரமோபதேசத்தினாலுந் சருதிவிசா
ரணையினாலு மனுக்கிரகஞ்செய்த சுத்தாசுத்தபாயுள்ள சீவே
சுரகூடத்த பிரமமாகிய மவை யல்லாதாகியும் விளங்குந்
தாவனென்பபும் பரவஸ்துவை யனுபவத்திற் காட்டும்படி
வினாவினென்பதாம். (எ)

பு-ந.க:—வாக்கியார்த்த மனுபவமாகத் தரிசிக்கும்படி
நிபந்தித்தல்.

வேறு.

கவி:—பிரியாவுயிர் காரியமா முடலும்
பிரமத்துறு காரணமா முடலும்
கரியாகிய வாதனையுங் கழியக்
காட்டும்படி கண்டுகொள் கண்ணுறவே.

(இ-ள்.) பிரியாவுயிர் - சீவனைவிட்டு நீங்காத, காரியமா
முடலும் - காரிய வுபாதிடாகிய மூன்று சரீரமும், பிரமத்
துறு - பரணை விடாமற் பொருந்திய, காரணமா முடலும் -
காரணவுபாதிடாகிய மூன்றுசரீரமும், கரியாகிய-இவற்றிற்குச்
சாட்சியாகிய கூடத்த பிரமமென்னும், வாதனையுங் கழிய -
துவித வாசுனோதோஷமூ நீங்க, காட்டும்படி - நான் காண்பிக்
கும் பிரகாரம், கண்டுகொள் கண்ணுற - நீ பிரத்தியட்சமாகத்
தெரிந்துகொள்—எ-று.

(இ-ம்.) மகாவாக்கியத்தி லுள்ள மூன்று பதார்த்தங்க
ளின் சுத்தாசுத்தங்களை நீக்க வவற்றினுண்மையை யனுபவ
மாகத் தரிசிப்பிக்கத் தொடங்கினதாம். (எ)

அ-நக:—இவ்வாறன்றிச் சகல கேவலங்களாற் காணப் படாதெனல்.

கவி:—கரணத்திர ணிற்பினு மப்பொருளை
காணககிடை யாதவை கையறவே
மரணப்படி னும்மது கண்டுகொளும்
வழியில்லை யெனும்படி நீமதியே.

(இ-ள்) கரணத்திரள் - கரணசமூகங்கள், திற்பினும் - இருந்தாலும், அப்பொருளை - அக்குருதுரியத்தை, காணக்கி டையாது - தரிசிக்கக்கூடாது. அவை - அச்சத்துவங்கள், — கையறவே மரணப்படினும் - முழுது நசிக்கினும், அது - அக்குருதுரியத்தை, கண்டுகொளும் - தெரிந்து கொள்ளும், வழியில்லை யெனும்படி-மார்க்கமில்லை யென்னும் விதத்தை, நீமதி - நீ தெரிந்துகொள்வாய்—எ-று.

(இ-ம்.) தன்னை யறிவறியாமையால் லறியக் கூடாதென் பதாம். (எக)

அ-நக:—அச்சகல கேவலங்களே யவத்தாத்திரயமெ னல்.

கவி:—எந்தக்கர ணங்களு மேவனனா
விதன்வாதனை யால்விட யங்களொடே
யந்தக்கர ணங்கள் பொருந்தக்களு
வ்வைமாய்தல் சுழுத்தி யவத்தையதே.

(இ-ள்.) எந்தக்கரணங்களும்-அகக்கரண புறக்கரணங் ளானேத்தும்,மேவனனா-மேவியது சாக்கிராவத்தையாம், இதன் வாதனையால்-இச்சாக்கிர வாதனையோடும், விடயங்ளொடே - விஷயங்களுடன், அந்தக்கரணங்கள் - அகக்கரணங்கள், பொ

ருந்தல் களு - சேர்வது சொப்பனாவத்சையாம், அவைமாய்
தல் - அவ்விருகாணங்களு மொடுங்கி நின்றல், சுழுத்தியவத்
தையது - சுழுத்தியவத்தையாம்—எ-று.

(இ-ஈ.) மூன் னறி வறியாமைகளா லறியப்படா வென்
பதையவைக ளவத்தாத்திரயமென வற்புறுத்தி யவற்றினிட
மாய ஷ்ளங்குந் துரிய வனுபவத்தைக் குறிப்பாற் றரிசிப்பித்த
தாம்.

அ-கை.—மேன் மூன்று கவியானுங் குறிப்பித்த சுவா
னுபவப் பிரத்தியக்ஷத்தினதருமை யினையதென விளக்கல்.

வேறு.

கவி:—வினவிற் பரத்தையறி வுறுதற் கவத்தையுலன்
வினையாறியே

நனவிற் சுழுத்திநிலை வரினப பொருட்டி கழு
நலனாகவே.

(இ-ஈ.) வினவில் - சொல்லுமிடத்து, பரத்தை யறிவு
றுதற்கு-பரவஸ்துவையறிதற்கு, அவத்தை - மூன்றவத்தை
யும், புலன் - இவற்றையறியு மூன்றபிமானிகளும், வினை -
இவைகளிருந்தறிதற்குத்தானமாகிய மூன்றுதேகமும், மாறி-
நீங்கி, நனவிற் சுழுத்திநிலை வரின்-சாக்நொசுழுத்தியின் நன்
மைவந்தால், அப்பொருள் - அப்பரவஸ்து, திகழ்நலனாகவே-
ஆனந்தானுபவமாய் விளக்கும்—எ-று.

(இ-ஈ.) யாவும் தோன்றியுந் தோன்றாதிருக்கு மவசாத்
தினுள்ள துரியமே துரியாதீதமாதலின் அது தனது சொருப
மென விளக்கிறாரென்பதாம்.

(அக)

அ-கை.—அங்குன மருமைப்பொருளாயுள்ள தினையதெ
னக் காட்டுவான்மேண்டி முப்பதத்தினுள் தத்துவம் பதத்
திலக்கியார்த்த மிட்நிலையதென விளக்கல்.

கூறு

சசீவன்னபோதம்.

கவி:—திவிதத் தவத்தைகளை யறிவுற்ற வத்தூரிய
நிலைசீவனே
யிவிதத்தி லபபுருட னனவுற்ற வத்தூரிய
நிலையீசனே.

(இ-ள்.) திவிதத்தவத்தைகளை - அவத்தாத்திராயங்களை,
அறிவுற்ற - சாட்சியா + நின்றறிந்த, அத்தூரியநிலை - அத்தன்
மையான தூரியமே, சீவன் - கூடத்தனும். இவிதத்தில் -
இவ்விதமாக, அபபுருடன் - அக்கூடத்தன், நனவுற்ற - விரா
ட்டாதிய மூன்றவத்தைகளையு மறிந்து சேடித்தூரின்ற, அத்
தூரியநிலை - அத்தன்மையான தூரியமே, ஈசன்-பிரமமாம்—
எ-று.

(இ-ம்.) சமட்டி வியட்டி யவத்தாத்திராயங்களை யறிந்து
அதற்கு மேலாய்கின்ற சீவபா தூரியமே கூடத்த பிரமமெனக்
கூறியதாம். (அ.உ)

அ-றக:—ஏனைய வசிபதத்தி னிலக்கியார்த்த மிந்கிலைய
தென விளக்கல்.

கவி:—அகிலக் கரீப்பரம தூரியப் பொருட்டுரிய

மதுவாகையே

புகலுற்ற தத்தொமசி யெனுமுப் பதத்தின்முடி
பொருளாவதே.

(இ-ள்.) அகிலம் - சமஸ்தத்திற்கும், கரி - சாட்சியாக
வளங்குகின்ற, பரமதூரியப்பொருள் - ஈசரதூரியமரண பிரம
மே, தூரியம் - சீவதூரியமாம், அது - அச்சீவுதூரியமே, ஆகை
யே - பரதூரியமாக வயித்தமாதலே, புகலுற்ற - வேதமுடிவி
த்கூறிய, தத்தொமசியெனும் அதுநீயானுயென்கின்ற,

மூப்பதத்தின் = மூன்று பதத்தின், முடிபொருளாவது - முடிந்த பொருளாவதாம்—எ-று.

(இ-ம்.) மகாவாக்கியார்த்தங்களின் முடிந்த பிரமவஸ்துவே தானென்பதற்குப் பொருளாமென வனுபவத்திற் பிரத்தியட்சமாக விளக்கினு ரென்பதாம். (அக)

அ-கை:—அவ்விளக்கத்தா லுள்ளபடி விளங்கிய மாணக்கன் றனது சுவானுபவத்திற்கு வியந் தாசிரியரைப் பணிதல்.

கவி:—நிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை
நிதிசூறவே
யமலப்பொருட் பெறுத லருமைத் தெனக்கழறி
யடிவீழவே.

(இ-ள்.) நிமலப்பொருள் - நின்மலமான வத்துவித வஸ்துவை, சுருதிநெறியில் - வேதமார்க்கமாய், பெற - அடையும்படி, கருணைநிதிசூற - கருணைநிதியான வாசிரிய ரணுக்கிரகிக்க, அமலப்பொருள் - களங்கரகிதமான தன்னை, பெறுதல் - அடைதல், அருமைத்தெனக் கழறி-அருமை யருமையெனத் துதித்து, அடிவீழ - பாதத்திற் சிரம்படும்படி சாஷ்டாங்கமாகச் சேவிக்க—எ - று.

‘அமலப்பொருட் பெறுத லருமைத்தெனக் கழறி யடிவீழவே’ என்பதனால் அது விளங்கிய மாணக்கனைப் பொருளமையப் பெற்றாம்.

(இ-ம்.) அனுபவ மபரோட்சமானதைக்கண் டதிசயித்ததாம். (அச)

அ-கை:—அபரோட்ச ஞானானுபவ மதீதமாகுந்தென்குட் டறுதித் திருவடி நீட்சை செய்யத் தொடங்குதற்குரிய மன கலாபிடேகஞ் செய்தல்.

கவி:—தமரக் கலைக்களவு தெரிவுற்ற தற்பொருள
தனையீசுவா
னமரர்க் களப்பரிய பதநற் புனற்கொடுசெய்
தபிடேகமே.

(இ-ள்.) தமரக்கலைக்களவு - நாதரூபமாயுள்ள வேதாக்சி
யங்களை, தெரிவுற்ற - தெரிந்த, தற்பொருளதனை - தானா
கிய பொருளை, ஈசுவான் - மாணுக்கனுக்குக் கொடுப்பான்
வேண்டி, அமரர்க்கு - தேவர்களுக்கும், அளப்பரிய-அளவிட்
டற்தற் கரிய, பதநற்புனற்கொடு - ஆசிரியர் தனது பாத
தீர்த்தத்தைக் கொண்டு, செய்தபிடேகம் - மங்கலஸ்நானஞ்
செய்வித்து—எ - று.

உயர்வு சிறப்பும்மையெஞ்சியது.

(ப-ம்.) அறுதித்திருவடி தீட்சையைத் 'தற்பொருள
தனையீசுவா' னெனவும், பாத தீர்த்தத்தினது மகிமைதோ
ன்ற 'அமரர்க் களப்பரிய பதநற் புனற்கொ' டெனவுங் கூறி
னான்க. இவ்வாறன்றித் தமரக்கலைக்கு - நாதரூபமான வே
தாகம கீதைகளுக்குள்ள, அளவு தெரிவுற்ற - முடிவு தெரிச்ச,
எனினு மமையும்.

(இ-ம்.) முத்தியுலகுக் காசனாகப் பதமுடிசூட்டிப் பட்
டாபிஷேகஞ் செய்வான்கருதி யதற்குரிய மங்கலஸ்நானஞ்
செய்வித்தாரென்பதாம். (அந்)

அ-கை:—விபூதிப்பிரசாத மனுக்காகித்தல்.

கவி:—பவளத்தின் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி லிட்டி
னிய பரிவோடுமார்
தவளப் பொடிக்கவச மெனவிட் டுடற்பகைக
ட்டைராயவே.

(இ-ஊ.) பவளத்தின் வைத்த - பவளம்போன்ற வதரத்
தில் வைத்த, அயிர்தினின் - அமுதில், மிச்சிலிட்டு - டேட
மான பிரசாதம் கொடுத்து, இனிய பரிவோடும் - இனிமை
யான வன்போடும், ஆர்தவளப்பொடி - வெண்மை நிறைந்த
வியூதியை, கவசம்மன - வச்சிரகவசம்போல், உடற்பகை
கள் - தேகமுதலாதவரையினுமுள்ள சத்துருக்கள், தலையா-
வசிக்கும்படி, இட்டு - தரித்து—எ-று.

பவளமென்றது - உவமை யாகுபெயர்.

(இ-ம்.) எதிரீடின்றித் தானேதானாக விளங்கும்படி
யதன் குறியான வியூதியைத் தரித்துப் பிரசாதமு மருளின
ரென்பதாம். (அசு)

அ-கை:—பாதமென்னு முடியினுற் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்வித்தல்.

கவி:—உதகத் துடற்பொருளோ டியிர்கைக்கொ
டுச்சிமிசை யொருபோதோடே
பதகத் தலத்தையிட விருகைத்
தலத்தோடிரு பதமேவவே.

(இ-ள்.) ஒருபோதோடே - ஏககாலத்திற்குளே, உத
கத்து - சலத்தினால், உடற்பொருளோடியிர்-மாணக் கன்றத்
தஞ்செய்த வுடல் பொருளாவியை, கைக்கொடு-ஆசிரிய ரேற்
றுக்கொண்டு, உச்சிமிசை - அவனது சிரசின்மேல், பதகத்த
லத்தையிட - பரதமாகிய கிரீடந்தரிக்க, இருகைத்தலத்தோ
டு - அவன் நன துபயகரங்களோடும், இருபதமேவ - அவரது
உபய பாதங்களையும் கமஸ்கரிக்க—எ-று.

(இ-ம்.) பட்டாபிஷேகமான வறுதித்திருவடி தீட்சை
செய்தன ரென்பதாம். (அசு)

அ-கை:—ஆசிரியர் தாமனுகிரகித்த சுத்தசங்கற்ப ரகித
சுவானுபவா தீதமான மோட்ச சாம்பிராச்சிய வனுபவத்தை
வினாவுதல்.

கவி:—ஒழியப் புலக்கணுப நி-தப்
பொருட்டெரிய வுளஞானமாம்
விழியைக் கொடுத்துமொழி யெனமுப்
பதப்பொருளும் வெளியாகவே.

(இ-ள்.) ஒழியப்புலக்கண் - விடயதிருட்டிநீங்கவு', உப
நிடதப் பொருட்டெரிய - வேதமுடிவின் கணுள்ள மகாவாக்
கியார்த்தம் பிரசன்னமாகத்தரிசிக்கவும், உளஞானமாம் - சத்
தாசாமான்னிய பிரஞ்ஞையென்னும், விழியைக்கொடுத்து -
அதீத திருட்டியைக் கொடுத்து, முப்பதப்பொருளும் - தத்
துவமசி யென்னுந் திரிபதார்த்தமானது, வெளியாக - யாவ
ருக்கும் பிரத்திபட்சமாக, மொழியென - சொல்வாயென்றாசி
ரிய ரனுபவங்கேட்க—ஈ-று.

(இ-ம்.) முத்தியுலகிற் காசசெலுத்து முறைமை வினா
வினதாம். (அஅ)

அ-கை:—ஆசிரிய ரனுக்கிரகித்த மரபின்படி மாணுக்கன்
நனதனுபவத்தைச் சொல்லப்புகுவதைக் கூறுவாமெனல்.

கவி:—நனைவத் துவக்கிமுடி துரியத்தை
முற்றவிறை நவீனீதீயே
மன்வர்க்க மற்றவனு பவமுற்ற
சிற்கனவின் வலியோதுவாம்.

(இ-ள்.) நனைவத்துவக்கி - சாக்கிரமுதல், முடி - மேல்,
துரியத்தைமுற்ற - துரியமீறாக, இறை - ஆசிரியர், நவீனீதி

யே - அருளிச்செய்த வொழுங்கின்படி, மனவர்க்க மற்ற -
மனோசந்ததி நீங்கிய, அனுபவம் - சுவானுபவத்தால், உற்ற -
விளங்கிய, சிற்கனவின் - ஞானசொப்பனத்தின், வலியோது
வாம் - வல்லமையைக் கூறுவாம்—எ-று.

கனவென்பது; மனம் யாவத் ரூபமாய்த் தோன்றி மறை
தல்போல ஞானமே யாவத்ரூபமாய்த் தோன்றி மறைவது.

(இ-ம்.) விடயானுபவ நீங்கி யாவும் பிரமானுபவமாக
லனுபவிக்கு முறைமையைக் கூறத் தொடங்கினதாம். (அக)

அ-கை:—சாத்திகதிசையி லனுபவிக்குஞ் சீவசாக்கிரானு
பவங் கூறல்.

வேறு.

கவி:—புரண மாகவே புறம்புள புலன்களு மந்தக்
கரண மியாவையும் வழங்கிட நனவெனக் கண்டேன்.

(இ-ள்) புறம்புள - புறம்பினுள்ள, புலன்களும் - புலன்
களாகிய புறக்கரணங்களும், ஆந்தக்கரணம் - மனமுதலிய
வகக்கரணங்களுமாகிய, யாவையும் - அனைத்தும், புரணமாக
வே - பரிபூரணந்தமாக, வழங்கிடம் - சஞ்சரிக்குமிடத்தை,
நனவெனக் கண்டேன் - வியட்டிசீவனுக்குச் சூத்த சாக்கிர
மெனத் தரிசித்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) பிரம சந்திதானத்திற் பிரகிருதிமுதல் விடய
பரியந்தமாயுள்ள கற்பனைகளசொரூபாம்சமான வானந்தமாக
விளங்கிக்கொண்டிருப்பதுகூடத் தசாக்கிரமென்பதாம். (க0)

அ-கை:—சீவ சொப்பனானுபவங் கூறல்.

கவி:—புரண மாகவே புறம்புள புலன்கெட வந்தக்
கரண மியாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன்.

(இ-ள்.) புறம்புள - புறத்திலுள்ள, புலன்கெட - இத்திரியங்க ளொடுங்காநிற்க, அந்தக்கரண மியாவையும் - அக்கரணங்களனைத்தும், புரணமாகவே - பரிபூரண போதமாகவே, வழங்கிடம் - சுஞ்சரிக்குமிடம், கனவெனக் கண்டேன் - வியட்டி சீவனுக்குச் சுத்தசொப்பனமெனத் தரிசித்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) பாஞ்சபூத பௌதிக திருட்டி நீங்கியவிடத்து அவற்றின் வாசனைகள் சுத்தசங்கற்பாகாரமாகவும் பிரமசுகரி தானத்தி லதனம்சமான சித்துரூபமாகவுஞ் சுஞ்சரிப்பதே சீவனுக்குச் சுத்த சொப்பனமெனக் கூறியதாம். (கூக)

அ-ருக:—சீவசுழுத்தியி னனுபவங்கூறல்.

கவி:—மரண மாகிய திசையிது வெணும்படி மனாதி கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண்டேன்.

(இ-ள்.) மரணமாகிய திசையிது - மரணதிசையிது, எனும்படி - என்று யாவருஞ் சொல்லும்படி, மனாதி கரணமியாவையும் - மனமுதலிய வெக்கரணங்ளுந், இறந்து - நசித்து, உள - சத்தாமாத் திரமாயுள்ள, சுழுத்தியும் - வியட்டி சீவனுக்குச் சுத்தசுழுத்தியும், கண்டேன்-தரிசித்தேன்—எ-று.

‘மரணமாகிய திசையிது வெணும்படி’ என்பதற் குதாரணங் திருவள்ளுவர் “உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்காடு” என்பதனா லறிக.

(இ-ம்.) சங்கற்ப ரகிதமான சூனியத்தைச் சத்தாகத்தரிசித்த தென்பதாம். (கூஉ)

அ-கூ:—சீவதுரியானுபவங் கூறல்.

கவி:—எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண்டிருந்த னஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன்.

(இ-ள்) எஞ்சலின்றி-குறையில்லாமல், எக்கரணமும்-
எந்தக்கரணங்களும், இறந்திருண்டிருங்க - நசித்துச் சூனிய
மாக விருந்த, துஞ்சலங்குணர் - உறங்கமான வச்சூனியத்தை
யறிந்த, போதமாம் - சுத்தசைதன்னியமான, துரியமுங்கண்
டேன்-வியட்டி சீவனுக்குச்சுத்ததுரியத்தையுந் தரிசித்தேன்
—எ-று.

(இ-ம்.) சூனியத்தையுணரும் போதத்தைக் கூடத்த
னாகத் தரிசித்ததென்பதாம். (கூங்)

அ-கை:—ஈசுர சாக்கிரானுபவங் கூறல்.

கவி:—துரியமாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின்
கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன்.

(இ-ள்.) துரியமாகிய - சீவதுரியமென்னுங் கூடத்தனா
கிய, போதம் - ஞானமானது, ஓர் துளக்க மற்று - ஓரசை
வின்றி, அனைத்தின் - விராட்டாதிய சகலத்திற்கும், கரிய
தாய் - சாட்சியாக, இருந்திடம் - ஆனந்தானுபவமா யிருந்த
விடம், பரனனவெனக் கண்டேன் - பரனது சுத்தசாக்கிர
மெனத் தரிசித்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) கூடத்தனே விராட்டாயுஞ் சிருட்டியாதிய பஞ்
சகிருத்தியத்திற்குச் சரட்கியாயும் நின் றறியு மிடமே யீசுர
சாக்கிரமென்பதாம். (கூசு)

அ-கை:—பர சொப்பானுபவங் கூறல்.

கவி:—புணர்ந்த விச்சகத் தொழித்துணர் போதமாந்
தனையே

புணர்ந்த மற்றது பரன்கன வெனும்படி

புணர்ந்தேன்.

(இ-ள்.) புணர்ந்த - பகிர்முகத்திற் பொருந்தின, இச் சகத்து - இப்பாஞ்சபூத பவுதிகத்தை, ஒழித்து-நீக்கி, உணர் - இவைகளைச் சித்தாக வறிகின்ற, போதமாந்தனை - ஞானத்தை, உணர்ந்த - சாட்சியாயறிந்த, மற்றது - அவ்விடமே, பரன்கனவெனும்படி - பரனுக்குச் சுத்த சொப்பனமென்பதாக, உணர்ந்தேன் - அறிந்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) சமட்டி யந்தரங்கத்தில் விவிதமாக விளங்கின விடமே பரசொப்பன மென்பதாம். (கூடு)

அ-கை:—பரனுக்குச் சுழுத்தியனுபவங் கூறல்.

கூவி:—சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமையுந் தோன்று றாவிடம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன்.

(இ-ள்.) சான்று - இரண்ய கர்ப்பாவத்தையை யறிந்த சாட்சியும், சாக்கியம் - அஃதறியும் பொருளானபிரபஞ்சமும். இறந்திட - தனதுஸ்புரணமாக வடங்க, தானிருந்தமையும்-அவ்வவசரத்திற்றுனிருந்தவகையும், தோன்றுற-தோன்றாத, இடம் - சத்தாசாமானியமானவிடம், பரன் - பரனது, சுழுத்தியதெனத் துணிந்தேன் - சுத்த சுழுத்தியவத்தையாகத் தெளிந்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) பகிர்முகத்தி னுள்ள யாவுந் சத்தாமாத்நிர மாகவிளங்குவது பரனுக்குச் சுத்தசுழுத்தி யென்பதாம். (கூசு)

அ-கை:—பரனுக்குத் துரியானுபவங் கூறல்.

(கூவி.) மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்தது

மரித்திடந் தனிலே

தெரித்த போதமே ததுபரன் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன்.

(இ-ள்.) மரித்ததென்று-யாவு நசித்ததென, உணர்ந்துரைத்ததும் - தெரிந்துசொன்னதும், மரித்திடந்தனிலே-நசித்தகுனியமான சத்தில், தெரித்த போதம்-தெரிவித்த போதவடிவாய் நின்றதும், ஏது - எதுவோ, அது-அதுவே, பரன்றரியமாய்த் தெளிந்தேன் - பரனுக்குச் சுத்ததூரியமாகத் தெரிந்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) சர்வகுனிய சாட்சியாக விளங்கும் பிரமமே பரதூரிய மென்பதாம். (க௭)

அ-கை:—சிவ சாக்கிரானுபவங் கூறல்

கவி.—இறையெனும்பொருட்டுரியமே யென்னை யாண்டவனே

மறையி னந்தநற் பதப்பொரு ணனவென
மதித்தேன்.

(இ-ள்) இறையெனும் பொருள்-ஈசர சத்தார்த்தமான, தூரியமே - பரதூரியமான வானந்தமே, என்னை யாண்டவனே - அடியேனைத் தடுத்தாண்ட வாசிரியரே, மறையினந்தம் - வேதமுடிவில்கணுள்ள, நற்பதப்பொருள்-நல்ல வசிபதார்த்தமான வஸ்து, ணனவென மதித்தேன் - பிரமசாக்கிரமென வறிந்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) சர்வகுனிய தரிசனமாகிய பரதூரியமே பிரமத்திற்குச் சாக்கிரமென மத்தியகதத்திற் றரிசித்ததாம். (க௮)

அ-கை:—சிவ சொப்பானுபவங் கூறல்.

கவி.—பண்டை விச்சுவ வாதனை பழுதுபோய் முழுதுங் கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவதுங் கண்டேன்.

(இ-ள்.) பண்டை - முன்னுள்ள, விச்சுவவாதனை-சகத்வாதனையாகிய, பழுதுபோய்-குற்றம் நீங்கி, முழுதுங் கண்ட-

யாவையுந் தானாகத்தரிசித்த, கண்ணதேயாகிய - சின்மாத்திர
மாக விளங்கிய, கனவதுங்கண்டேன் - சிவசொப்பனத்தை
யுந் தரிசித்தேன்—எ-று.

(இ - ம்.) யாவுஞ் சின்மாத்திரமான லீலாவிபூதி யோடு
வினங்குவதே பிரம சொப்பனமெனத் தரிசித்த தென்பதாம்.

அ-றக:—சிவசுழுத்தி யனுபவங் கூறல்.

கவி.—காட்சி யாவையுந் கண்ணதா வக்கண்ணுங் கரை
மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். [ந்த

(இ-ள்.)—காட்சியாவையும்-அறிபொருளனைத்தும், கண்
ணதா - அறிவேவடிவாக விளங்க, அக்கண்ணும் - அவ்வறிவ
டிவும், சரைந்த - தானாகக்கரைந்த, மாட்சியாகிய - மேலா
கிய, அகோசரம் - சத்தாசாமானியமான வதிதமே, உறக்கமா
ய்மதித்தேன்-சிவத்திற்குச் சுழுத்தியாக வறித்தேன்—எ-று.

(இ-ம்.) போதாதீதமான சத்தாசாமானியமே பிரமத்தி
ற்குச் சுழுத்தியென்பதாம். (க 0 0)

அ-றக:—சிவ துரியானுபவங் கூறல்.

கவி.—அருந்த வாமறையந்தமா மகோசரந் தனிநீ
யிருந்த வாறுறி வித்தவா நெங்ஙன மிசைப்பேன்.

(இ-ள்.) அருந்தவா-அரிய தவத்தையுடைய வெனதாசிரி
யரே,மறையந்தமாம்-வேதமுடிவான, அகோசரந்தனில்-அவா
ங்மனோகோசரமாகிய வதித்ததில், நீ-தேவரீர், இருந்தவாறு-
அமைந்திருந்த வகையையும், அறிவித்தவாறு-தன்னைத்தானா
கத்தெரிவித்த வகையையும், எங்ஙனமிசைப்பேன்—எவ்வண்
ணஞ்சொல்லுவேன்—எ-று.

(இ-ம்.) அறிவிப்பதுமறிவதுந் தன்மயமாய்வினங்குந்தன்
மையான மஹாமவுனகே சிவத்திற்குத் துரிய மென்பதாம்,

அ-கை — துரியாதீதபத மிதுவென நிருபித்தல்.

கவி — எம்பிரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது வதுவா
தம்பிரானடஞ் செய்யுமவகை சாற்றுமா றறியேன். [ய்த

(இ-மா) எம்பிரான்-எமசாசிரியரே, இடந்தொறு மிடந்
தொறும்-எவ்வெவ்விடங்களி லுலப்படியெப்படியோ, அதுவது
வாய்-அவ்வெவ்விடங்களி லப்படி யப்படியாக, தம்பிரான்-
யாதொரு பிரமவஸ்துவானது, நடஞ்செய்யு மவகை - விளங்குந்
தன்மையை, சாற்றுமா றறியேன் - உரைக்கும்வகை யுணர்க
துலன்—எ-று.

(இ-ப்) துரியாதீதவஸ்து விதுவெனச் சொல்லா மற்சொ
ல்லியதென்பதாம்

அ-கை — கைகம்மா றிதென நிருபித்தல்

கவி.—ஆயி யேயடி யேன்செய்கை மாறுனக் கென்

னெனில், பாவி யேனது தானுமுன் னுடையதாம்
பண்டே.

(இ-ள்.) ஆவியே-என துயிராகிய வாசிரியரே, அடியேன்
செய்-அடிமை செய்யவேண்டிய, கைமாறு-பதிலுபகாரம், உன்
க்கென்னெனில்-தேவரீருக்கென்னவென்றால், பாவியேன் -
யாவுந்தானெனப் பாவிப்பதையும் விடுவேன், (அஃதேனென்
றால்) பண்டே-முன்னடே, அதுதானும் - அப்பாவனையும்,
உன்னுடையதாம்-உமது சங்கற்பமா மாதலால்—எ-று.

‘பாவியேனது தானுமுன் னுடையதாம் பண்டே’ என்
பதற்குப் பாவியேனாகிய நானென்பது முன்னமேயுன துரிமையாயிற் றெனப் பொருள் கொள்ளினு மமையும்.

(இ-பீ.) சொரூப சங்கற்பஞ் சொரூபமாக விளங்குவதே கைம்மாறென்பதாம்.

உ-கை:—எனதுபணி நினதடியர்பாலென நிரூபித்தல்.

கவி:—ஆவல் செய்தென தாக்கையுள ளளவுதின் னடி யா, ரேவல் செய்வதே யன்றிமற் றொன்றநா னறியேன்.

(இ-பீ.) ஆவல்செய்து - அன்புசொண்டு, எனதாக்கையு ள்ளளவும்-எனது பிரார்த்த தேகமுள்ள பரியத்தம், நின்னடி யார் - தேவரீ ரடியா ரேவிய, எவல் செய்வதே யன்றி - பணி செய்வதே யல்லாமல், மற்றொன்றும் - வேறொரு செய்கையு ஞ்செய்ய, நானறியேன் - யான்றெரிகிலன்—எ-று.

(இ - பீ.) அடிய ர் பணியாவது விதேகபரியத்தச் தனது சங்கற்பத்தை யெல்லாங் தன்மயமாக்குஞ் செய்கை. இச்செய் கையேயன்றி வேறுகண்டில னென்பதாம். (க ௦ ச)

உ-கை:—இவ்வாறாயுள்ள பிறவியையன்றி மாறான வெப் பதத்தையும் விரும்பேனெனல்.

கவி:—இறவி லெப்பத மும்பெறவேண்டிலேனென்றும் பிறவி வேண்டுவ னின்றிருப் பணிசெயப்பெறினே.

(இ-பீ.) இறவில் - மாணதசையில், எப்பதமும்பெற - யாதொருபதத்தையுமடைய, வேண்டிலன்-விரும்புகில்லேன், என்றும் - எப்போதும், நின்றிருப்பணிசெய - தேவரீர் திருப் பணிகளைச் செய்ய, பெறின் - பெற்றால், பிறவிவேண்டுவன் - இவ்விதப் பிறப்பையே விரும்புவன்—எ - று.

எனவே, தனக்குத்தானேசெய்யு மாசிரியர் பணியி னரு
மையைக் குறிப்பித்ததென்க.

(இ-ம்.) தனது மயமாய் விளங்க வுதித்த விடத்தை
நோக்குஞ் சங்கற்பத்தைப் பெற விரும்பினதாம். (க ௦௫)

அ-கை:—இவனடைந்த வனுபவப்பேற்றி னாரா
மையை நூலாசிரியர் நிரூபித்தல்.

வேறு.

கவி:—என்றுபல கால்விழு மெழுந்தொழு
மழும்புரிபு மென்ணையினியா
னென்றுபல வாகவுரை செய்தவவ
னன்பினையெ நெஞ்சருகியே.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, பலகால்விழும் - பல
தரம்நமஸ்கரிப்பன், எழும்-எழுந்திருப்பன், தொழும்-கரத்தா
லஞ்சலிசெய்வன், அழும் - அழாமலழுவன், புரியும் - தூதிப்
பன், என்னை - தேகந்தானாகின்ற வடியேனை, இனியானெ
ன்று - ஆந்தமான பிரமசொருபமென்று, பலவாக - சுருதி
யுத்தி யனுபவந் தநதிரமென்னும் பலவேதுக்கள் காரணமாக,
உரைசெய்த - அனுக்கிரகித்த, அவன்-அவ்வாசிரியரது, அன்
பினை-கிருபையை (நோக்கி), என் - இஃதென்ன வதிசடமெ
ன்று, நெஞ்சருகி - மனதுருகி—எ - று.

(இ-ம்.) இவையாவு மனுபூதி விலாசத்தி னானந்தானுப
வப் பூரிப்பின் குறிப்பென்பதாம். (க ௦௬)

அ-கை:—சத்தியோழுத்த னானென்பதை நிரூ
பித்தல்.

அஉ

சசிவன்னபோதம்.

கவி:—ஏட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி

வின்றியிவ் வுடம்பினுடனே

வீட்டிலுறை வாணையினி வீடுமொறு

மென்பது விளம்புகிலமே.

(இ-ள்.) ஏட்டிலறிவின்றி-சுருதியினாலறிந்த வபரஞான முமில்லாமல், இறைதன்னி வறிவின்றி - அருளின்றயி னஹு க கிரகத்தினாலுண்டான பாஞ்ஞாமு மில்லாமல், வீட்டில் - திர ஞானமென்னுஞ் சுவாணுபூதியாகிய முத்தியுலகில், இவ்வுடம் பினுடனே - இத்தேகத்தோடும், உறைவானே - சத்தியோ முத்தனாயடைந்த சசிவன்னனை, இனி - மேற்றேகாதத்தில், வீடுமொறுமென்பது-முத்தியையடைவா மென்பதை, விளம்பு கிலம் - யாமுரைக்கிலம்—எ - று.

(இ-ம்.) சுருதி நிச்சயமு மாசிரிய ருபதேச நிச்சயமு மேகமெனக்கண் டனுபவித்த வக்கணமே முததியாதவி சிவ னுஞ் சத்தியோமுத்த னானென்பதாம். (க0எ)

அ-அக:—இவனடைந்த ாதத்தின் லேசமான புண் ணியத்தின் மகிமையை நிரூபித்தல்.

கவி:—வஞ்சவலி யானரகின் வீழ்பிதிர

ரஹரகு பாழ்படவிவன்

வீஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்

சுராதிபர்கண் மேலுலகமே.

(இ-ள்.) இவன் - இச்சசிவன்னன், வஞ்சவலியால்-முன் வஞ்சகமாகச் செய்த பாவவலியையினால், நரகின் - மாபூதநர கத்தில், வீழ் பிதிரர் - வீழ்ந்த விவன் பிதிரர்ஆன், அந்நரகு

பாழ்ப்பட - அந்த நாகம் பாழாகும்படி, விஞ்சைவலியால்-இவன
டைந்த ஞானவலிமையினால். சுரத்திபர்கள் - இந்திராதியாக
ளது, டேவலகம் - சுவர்க்கலோகத்தில், அடைய வேறினா -
ஒருவகே கூடி யேறிஞர்கள்—எ - று

(இ-ம்.) புண்ணிய பாவ விஞ்சியின்பல னிப்பவத்திற்
ருனே யனுபவிப்பனெனனுஞ் சுருதிப்பட்டமானத்திற் கலுப
வன்காட்டியதாம். (கபஅ)

அ-நக —இவனடைந்த ஞானத்தி னருமையை நீரு
ப்ததல்.

க-வி:—தேவரு மனிததரு மிவன்றெழில்
வியநதுரை செயப்படுவதோ
மூவரும் வணங்கிழுடி யாலவன
தேவல்செய முநதுறுவரே.

(இ-ள்) தேவரும் - தேவர்களுர், மனித்தரும் - மானீ
டர்களும், இவனறெழில்-இஞ்ஞானியினது மகிமையை, விய
ந்து - அதிசயித்து, உரைசெயப்படுவதோ - சொல்லத்தக்க
தோ, மூவரும் - மும்மூர்த்திகளும், முடியால்-சிரசினால், வண
ங்கி - நமஸ்கரித்து, அவனது - அந்த ஞானியினது, ஏவல்
செய - சங்கற்பித்த பணியைச் செய்ய, முந்துறுவர் - நாளு
னென முநதுவார்கள்—எ - று.

(இ-ம்) யாவும் ஞானநோக்கின்படி நடக்குமென்பதாம்.

அ-கை:—ஞானவான் மகான்மிய சிருபித்தல்.

கவி.—ஞானியை நரனசுர னெனனொழிக
ஞாலமுய நாதனருளா

அது

சசிவன்னபோதம்.

மேனியது கொண்டுதனை நல்கவரு
மென்றதையும் வேதமுடிவே.

(இ - ன்) ஞானியை - ஞானவானை, நான்சுரனெனது -
நானென்றுந் தேவனென்றுஞ் சொல்லாமல், ஒழிக - விடுக,
ஞாலமுய - உலகத்தா ருமும்பொருட்டு, நாதன் - பரமசிவம்.
அருளாம் - தனதருளாகிய, மேனியதுகொண்டு - மானிடச
சட்டை சாற்றி, தனை - தற்சொருபத்தை, நல்கவருமென்று -
அனுக்கிரகிக்க வெழுந்தருளுமென, அதையும் வேதமுடிவு -
வேதாந்தம் டறையறையு மாதலின் - ஏ - று.

(இ - ப்.) ஞானியைப் பூசிக்குந் தகைமை தேவர்களுக்
கும் நாயர்களுக்கு மின்றென்பதாம். (கக0)

கவி:—மூல மான மறைபபடி மூலமே
கோல மான பரிசுகள கூறுவாம்.

சசிவன்னபோதம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாசாராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாயகர் அவர்கள்
அனுமதி, 1960